

Délibáb

10. SZÁM

14
FILLÉR

KARÁDY KATALIN
(Rozgonyi felv.)

RÁDIÓMŰSOR
MÁRCIUS 10. 16-18

kl.
jtés.

-73).
ovag
ó —
ozat.
. tá-
leté-
kona
kiál-
dot-
vény

typer

28.
38.

evét
mult
ejtői
nalik
mán,
adler
onyi

Az Apponyi Társaság finn-magyar estje. (A finn követ és Ugron Gábor) (Jakab felv.)

Az észti-magyar est. (Középen az észti követ) (Jakab felv.)

Vitéz dr Haasz Aladár kultuszminiszteri államtitkár megnyitja a „Gyermek a művészetben” képzőművészeti kiállítást (MFI felv.)

14 Déliab

Színházi hetilap

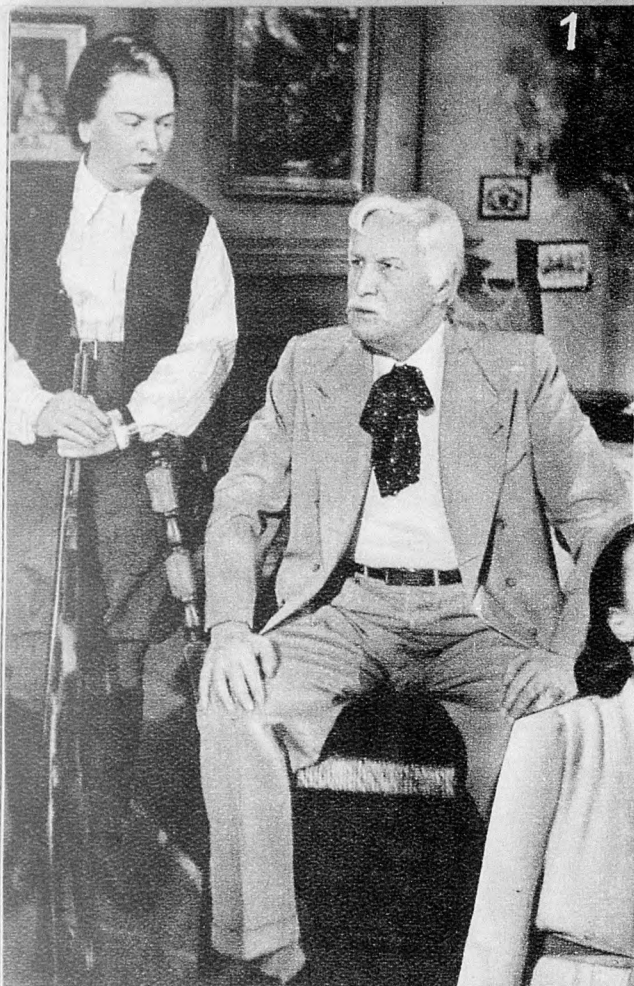
Felelős szerkesztő:
BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 1 pengő 80 fillér, félévre 3 pengő 60 fillér. Biztosítással kombinálva negyedévre 2 pengő 60 fillér, félévre 5 pengő 20 fillér, egy hónapra 90 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 14 fillér. Franciaországban Frs. 1.50, Jugoszláviában 2 dinár, Romániában 7 lei.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány ucca 12. Telefón: 14-23-39, 14-23-50.
Postatakarékpénztári befizetési lap száma: 9244.

Bibó Lajos „Sasfészek“ című nagyhatású színművét megnézte Emil Jannings. A világhírű színművész a második felvonás után felesége társaságában felkereste Csontos Gyulát, akinek játékához elragadtatással gratulált (Wellesz felv.)

A Vígszínház sikerrel mutatta be Devalnak, a „Francia szobalány“ és a „Tovaris“ írójának új darabját „Álomlovag“ címen. Képeink a darabból: 1. Peéry Piri, Somlay Artur. 2. Tolnay Klári, Básti Lajos. 3. Szepes Lia, Dénes György
(Wellesz felv.)

Álomlovag

el mu-
-Fran-
-Tova-
-rabját
- Ké-
-Peéry
-2. Tol-
-os. 3.
-yörgy

1

Kék mazur

2

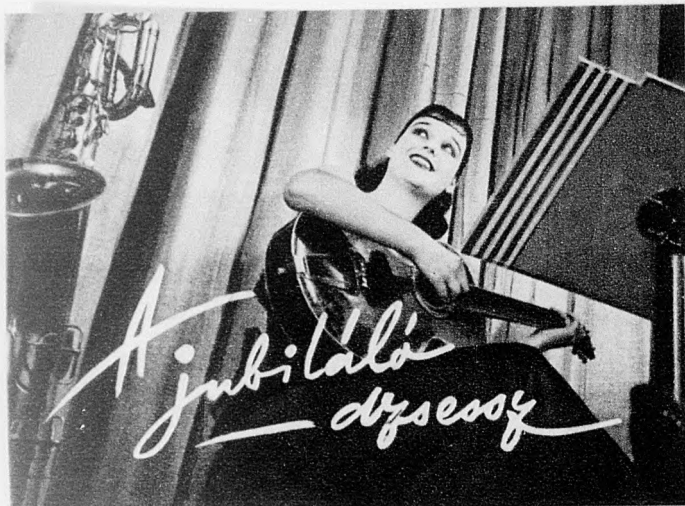

2

3

A Városi Színház a Lehár-ciklus kapcsán színre hozta „A kék mazur” című operettet. Ugy a darab, mint az előadás nagy sikert aratott. Képeink a darabból: 1. Barabás Sári, Szücs László. 2. Takács Rózsi, Fodor Artur. 3. Turáni Endre, Szabó István, Bókay Ferenc

Harminc esztendeje, hogy egy kiscsoport fiatalember, pepitanadrágban, szürke keménykalapban, magasgalérral és közelöbe bujva kiállt egy párizsi mulató parkettjére. Bizonyos ünnepélyességgel kicsomagolták hangszereiket és kis várta-tva éktelen rikácsolásba kezdtek. A mulató közönsége riadtan bámulta az új attrakciót, a rángatózó „művészeket” s csupán egy tábla léritette magához, amit a jószándékú lokáltulajdonos cipelt körbe a helyiségben, ezzel a felirattal: „Kéretik táncolni”.

Igy vonult be a dzsezz Európába s a mulató közönsége mindenestre jóízűséről tanuskodott, amikor tánc helyett az asztalokat

kozni akart, majdnem mindegy volt, hogy mivel szórakozzanak az emberek, de a lassan elcsituló kaoszból annyira amennyire mégis megszédült, megbocsáthatóvá nemesedett ez a kakofónia. Két világrész, az exportáló Amerika és az importáló Európa megegyezett a dzsezz fölött s az utóbbi véleménye megszabta a dzsezz helyét a muzsikában: táncolni lehet rá. Azóta a dzsezz igényei nem terjedtek tovább a könnyű szórakoztatásnál s hatettek is egy-egy kedélyes kirándulást a hangversenydobogóra, inkább értelmetlen tréfát üztek ott, nagyképűen, de hamiskás kacsingatásokkal, s Beethovennek, Wagnernek semmi félnivalója nem maradt utána.

Európa még tovább is ment. A hangszerek, — amelyek elsősorban jellemezték, karakterét adták a dzsezznek — Amerikában még csaknem ütős, fúvós, s legfeljebb pengető-húzó hangszerek voltak. Európa, a csökönyös romantikus, újra felfedezte a vonót, becsempesztte a dob és saxofón mellé: megszületett a szimfónikus dzsezz, amit aztán már Amerika importált fölünk. Végeredményben mindenki megkapta a magáét, mi is örülhettünk a saxofónnak, bendzsónak; New Yorkban már Paul *Whitemann* gömbölyű képe s ravasz bajuszkája volt a legnépszerűbb magazin fénykép-téma, Európa is büszkén hivatkozott Jack *Hylltonra*, s a dzsezz elérkezett

Délibáb

borította fel. De a botránynak hirtelen a közönség tödült a lokálba — megbotránkozni!

Egy másik társaság ugyanakkor Európa másik oldalát döngette, dobolta, fújta és pengette az új művészet nevében s a hatás, tekintettel arra, hogy Angliáról volt szó, merőben más volt: meg sem hallgatták őket! Néhány esztendeig reménytelenül vált Európa a dzsezz-muzsika számára s világháborúnak kellett jönnie, hogy az elvászott európai ízlés is képes legyen bevenni azt a lármát, amelyet annakidején dzsezznek neveztek. Abban a felfordult világban, amely ízlés, gondolkodás és kritika nélkül csupán szóra-

a nagy
veszke
az időse
déke, a
lelkes „
Viccet
tek, itt
dzsezzr
„tisztess
nem ját
kintélye

zott
költő
musá
írói le
szelés
ger i
sötét
zett,
latóh
ebben
dzsezz
deme
ket,
legala

Dél

a nagybecsű magasságba, veszekedni kezdett fölötté az idősek és ifjak nemzedéke, a „művelzők” s a lelkes „botfűlök” serege. Vécsek érkeztek s születtek, itt Budapesten is, a dzsezzről s művelőiről, akik „tisztességes emberek, mert nem játszanak össze”. Tekintélyes irodalom burján-

„A néger és a dzsezz”. A dzsezz ugyan nagyon messze jutott Afrikától, — amire mint ősforrásra hivatkoznak a szakértők — az ősi songokat aligha idézik a mai slágerek, de tagadhatatlan, hogy Afrika fiainak megjelenése a táncparkett körül forradalom volt a talpalávaló történetében.

Most pedig, amikor a hajdani láрма három évtized alatt élvezhetővé vált, jubileumi esinadratta helyett, s helyes értékelésként járjunk el egy tangót vagy slow-foxot a tiszteletére. Ennyit megérdemel, hiszen a szürke gondokból átsegít egy szebb, tarkább valóságba, a tánc világába.

A. E. Johann : 40.000 kilométer; Richard Katz : Vidám napok barna emberek között; Egy mű 320 oldal. — Ára kötve, bérmentve 96 fillér. Beszerezhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Bpest, VII, Dohány uccsa 12.

zött mellette és ellene, a költők verset írtak a ritmusáról, s az alaposabb írói lelkek hangulatos elbeszéléseket a göndörfürtű néger ivadékról, aki a legsötétebb Afrikából érkezett, egy még sötétebb mulatóhely zenedobogójára. S ebben igazuk is volt. Ha a dzsezzmuzsika nem is érdemel tanulmányköteteket, de egyetlen fejezetet legalább is, ezzel a címmel:

Délibáb

A Kulissza mögött

Bibó Lajos „Sasfészek” című színművét legutóbb megnézte egy színházi kiadó, aki évekig Amerikában élt. A darab végén kijelentette, hogy amerikai szemmel érthetetlen az a vita, ami itt az apa személye körül keletkezett. — Lehet — mondta, — hogy itt az ilyen apa kivételnek számít, Amerikában minden apa

ilyen. Az amerikai közönség ilyen darabot vár és ha a darab Amerikában színre kerül, nem kétséges, hogy rendkívüli, még amerikai értelemben is szokatlan sikert arat. Nincs még egy probléma, amely az amerikai lelkeket annyira izgatná, mint éppen a gyermekeknek a szülőikkel szemben tanusított magatartása.

A színházi kiadó aztán kijelentette, hogy a darabnak pontosan ebben a formában kell színre kerülni ott is, mint ahogy a Nemzeti Színházban játszották.

A mi színházlátogató közönségünk olyan lelkes, olyan megértő és olyan hálás, hogy nincs párja a világon. Kiderült ez újból a Városi Színház „A kék mazur” előadásán, amelynek kapcsán óriási ünneplésben részesítették Lehár Ferencet, az operettmuzsika ezidő szerinti is verhetetlen mesterét. Lehár boldogan köszönte meg az ünneplést. Felvonásközben alig győzte adni a sok autogramot. A legérdekesebb autogrammot azonban Fodor Artur, a darab táncoskomikusa kapta. Fodor

Lehár Ferenc „A kék mazur” szereplőivel. Takács Rózsi, Tihanyi Vilmos igazgató, Lehár Ferenc, Barabás Sári, Horti Lajos, Varga Mátyás tervező, Szücs László, Fodor Artúr, Beek Miklós karnagy, Ujváry Lajos, Paeséry Ágoston

Délibáb

nagybát
negyven
autogra
polt Le
most F
tatta L
loltan
most m
1940 f
mal a k
„Ha
is ettel
a szíve
maradt

Egés
affér j
ban az

Dé

nagybátyja, Sziklay Kornél negyven évvel ezelőtt egy autogrammos fényképet kapott Lehártól. Ezt a képet most Fodor Artur megmutatta Lehárnak, aki meghaltan nézte a képet. Majd most már Fodornak írta rá 1940 február 24-iki dátummal a következőket:

„Ha közben negyven év is eltelt és meg is öregedtem, a szívem az most is — fiatal maradt.”

Egészen kis, de jellemző affér játszódott le a napokban az egyik magánszínház

Utolsó megbeszélés a Belvárosi Színházban Vécsey Leó „Espresso” című vígjátékából. Jobbról balra: elől Patkós György igazgató. Ülő sor: Vécsey Leó, Eszenyi Olga (Ilona, az írőleleség), Szende Mária (a díszöz), Ujlaky László. Álló sor: Boray Lajos, Sár-mácssy, Danis Jenő, Hoykó Ferenc, Ladányi Ferenc (Z. Bors felv.)

próbán. A darab két férfi főszereplője tűzött össze egymással. Az idősebb színművész ugyanis a fiatal színész játékbeli felfogását kritizálta. A fiatalabb színész elutasította a kritikát azzal az érveléssel, hogy elég, ha őt a rendező, a szerző, és az igazgató oktatja, nincs szükség arra, hogy idősebb kollegák is beleszóljanak a dolgába. Az idősebb színész annyira zokon vette a dolgot, hogy vette a kabátját és elakart hagyni a próbát. Végül is a darab női főszereplője lépett fel békítőül, akinek sikerült aztán az ellentéteket kiegyenlíteni. Az utolsó szó mégis az idősebb színészé lett (ez volt a békefelvétel), aki kijelentette, hogy csak azzal a feltétellel próbál

Az Orkesztikai Játékszín bemutatkozása. Az új Magyar Játékszín orkesztikai csoportja nagy sikerű táncestet rendezett Molnár István táncművész felléptével a Ranolder leánynevelő intézet Liszt Ferenc hangversenytermében. Középső sor: Odry László titkár, dr. Perzel Györgyné Beszkárt vezérigazgató neje, a „Mozdulat-kultúra Egyesület” elnöknője, Molnár István táncművész, főtisztelendő Klinda Pál, a Ranolder Intézet igazgatója, Gergely József Aladár hirdető, Petry Endre zongoraművész és a táncest szereplői (előlről): Csémiczky Lenke, Horgos Erzsébet. (Az ülő sor mögött balról jobbra) Vasdinnyey Marika, Bedőthy Olga, Pogány Anna Mária, Halmay Lujza, Perzel Erzsébet, Geguss Kornélia, Hirschberg Erzsébet, Véghegyi Ill., Hoffmann Erzsike

Táncjelenet

Délibáb

Németh Romola a Mandragora prologját mondja el hatásosan

állandó foglalkoztatása. Ha az egyik sztár jó szerepet kapott, akkor gondoskodni kellett, hogy a másik is kapjon jó szerepet. Ha pedig történetesen egy darabban játszottak, akkor vigyázni kellett, hogy mind a kettőnek egyformán jó legyen a szerepe. Viszont arra aztán igazán nem lehetett „vigyázni”, hogy a sikere is mind a két sztárnak egyformán nagy legyen. A múltkoriban együtt lépett fel a két színész, de a színház igazgatósága úgy döntött, hogy ebben az évben éppen színházpolitikai okból nem lépteti fel őket együtt a Vígszínházban. Annál nagyobb volt a meglepetés, amikor mégis mind a kettőn értesítést kaptak arról, hogy jelenjenek meg egy francia darab olvasópróbáján. A két művésznő csodálkozott. Hiszen úgy volt, hogy ebben az évadban nem lépnek fel együtt a

tovább, ha elismerik, hogy a fiatalabb színész játékára való megjegyzése helyes volt.

— Elismerték.

Sok gondja van egy színház-igazgatónak. Az is gond, ha nincsen sztárja, az is gond, ha több sztárja van. Említettük, hogy a Vígszínháznak milyen gondja volt az idén a két sztárnak, Muráti Lilinek és Mezey Máriának

Orbók Attila, a kltűnő író, akinek márelus hávában jelenik meg legújabb regénye: Hotel központi fűtés nélkül emmel

Ungváry Gyuszi, a 8 éves gyermekszínész, akinek színpadon és filmen nagy sikere volt, most jubilál — öt éve színész (Halász felv.)

Vígszínházban. Hamarosan kiderült a rejtély. Tudniillik az első próbákat ugyan a Vígszínház színpadán tartották, de a darab a — Pesti Színházban kerül színpadra.

Az operett — szerencsére tág teret ad a komikusoknak arra, hogy az aktualitásokat kihasználják. Az egyik táncoskomikus például a nemrégiben lezajlott hófűvészekre célozva a következő rögtönzéssel aratott nagy sikert.

— Hová menjünk nászútra — kérdi a szubrett.
— Messze, nagyon messze, mondjuk Rákosszentmihályra.

— Híz az csak egy félóra járásnyira van ide.
— Igen, de most egy hónap kell, amíg az ember oda eljut — tette hozzá a táncoskomikus. (A vicc szerencsére már nem aktuális.)

Jelenet a Komédia Orfeum műsorából. Misoga, Pally Mancsi, Kövi Juliska, Sarkadi

Délibáb

SÍRNI VAGY NEVETNI — EZ ITT A KÉRDÉS!

Hol kezdődik a nevetés az ember életében? Talán ott, amikor a lebiggyesztett szájú, sírni készülő csecsemő orra elé tartjuk az ujjunkat, egyet-kettőt kavarunk vele a levegőbe és erre egyszeriben derűsre fordul az apróság hangulata: fogatlan, kis száját füléig húzza, gügyögő hangok szaladnak ki a torkán és egyszer csak harsányan felbugyborékol belőle a kacagás. De, amint a gyermek felnő, egyre igényesebb lesz és korántsem elégszik meg ilyen egyszerű és olcsó nevetetési eszközökkel. Idővel már csak a legjobb humoristák legsikerültebb tréfái „nyerik meg tetszését” s amikor már színházlátogató közönség lesz belőle, úntottan legyint a vígjáték- vagy bohózat-előadás után: csacsiság volt az egész! Ha pedig a sors úgy hozza, hogy éppen kritikus lesz belőle, akkor már elődeitől készen kapja a formulát és a legremekebb bohózatról is ezt írja: „a darab nem nagy-igényű, nem akar mást, csak mulattatni”.

Ez a *csak mulattatás* nem is olyan egyszerű dolog. Az írónak ugyanannyi munkájába, előtanulmányába és technikai ismeretébe kerül, mintha egy drámára való, mélyebb problémát merített volna, közvetlenül az életből. De beszéljenek maguk a humoristák hálátlan mesterségükről.

Vaszary Gábor: A humorista- orvos

A nagytehetségű *Vaszary*-hármás egyik író-tagját, Gábort kértük fel elsőnek, hogy beszéljen a humoros regényről és színdarabokról.

— Mindenekelőtt azt kell leszögezni — mondja, — hogy darabot írni sokkal nehezebb, mint regényt. A regényben lehet hangolni, tájakat festeni, jellemeket leírni hosszú oldalakon keresztül, de színpadon az ilyesmi elvész. Különösen nehéz — humoros színdarabot írni. Itt ötletek kellenek, nem lehet a hős lelkiállapotát analizálni óraszámra, hanem a felvonások során mindig jobb és jobb ötleteknek kell egymást követniök.

— Meg tudná mondani, miért „könnyebb” a drámaírás?

— Hogyne. Nagyon egyszerű. Mennem állítani, hogy

a drámánál nincsen semmi különösebb nehézség. Vannak dolgok, amiket még a színész sem ronthat el. Hát ha még jó színészek játszanak drámában! *Kean* angol színésztől mondják, hogy az ABC-t is hatásosan tudta előadni. *Meghatni mindig könnyebb a közönséget, mint megnevetetni!* Ha egy valamirevaló drámát jó színészek játszanak, már kész a siker, de a *humort* — nem lehet pótolni színésszel. Ha az író egy-egyűségeket firkál össze a bohózatban, a legjobb együttes sem bírja vinni a darabot.

— Megfigyeltem, hogy egyes szerzők egyenesen vadásznak a közmondásokra. Ha egy színész hatásosan elmondja, hogy: addig nyujtózodjál, ameddig a takaród ér, vagy: jössz te még a mi uccánkba, a közönség hálás és az író learatja a babérokat. Vagy: a második felvonás végén a hősnő utána szól érzelmesen a távozó hősnek: Zoltán! Ez nem fordul vissza, mire a hősnő leborul és sír, majd ez következik: Az én szerelmem oly égő, ah, oly forró, tralalalla... (ének).

— Hát humorban ezeket a „viceket” nem lehet csinálni.

— Ugyanez áll a humoros regényre is?

— Pontosan. Állítom, hogy olyan fajta regényt, ahol az esemény nem fontos és az író csak a különféle lelkivilágokat jellemzi — nem nehéz írni. A mai, kitermesztett, komoly regények analitikus felépítése és jellemábrázolása messze van *Tolsztoj* és *Dosztojevszkij* színvonalától. Ezzel nem azt mondom, hogy ezeknek nyomdokain kell továbbra is haladni, hiszen *ma már a gondolkozás nyelve nem ugyanaz*. Ez éppen olyan lenne, mintha valaki ma a postakocsikat akarná különféle új díszművekkel tovább fejleszteni. De ha az analízis nem áll másból, mint abból, hogy a hős „keskeny arca zárkózott jellemre vallott”, vagy „homlokát az ablaküveghez szorította”, minek akkor az elemzés?

— A nevetetés a legnagyobb jótétemény az emberiségre. A humorista egyúttal orvos is, mert munkájában gyógyító erő lakik.

Vaszary János
(Vajda M. Pál felv.)

Vaszary Gábor

Déliab

Orvosi receptre kellene felírni a jó vigjátékokat.

Vaszary János: A dráma hálásabb!

Ha már *Vaszaryéknál* tartunk, kérdezzük meg mingyárt Jánost is:

— Mit szól ahhoz, hogy a humoros darabokat a kritika is és a közönség is legtöbbször nagyon magastól, vállveregetve bírálgatja?

— Mert nem tudják, hogy azzal az erővel, amivel a bohózat megszületik, két dráma is napvilágot láthatna. Dramát írni ugyanis könnyebb, mert abban lehetnek hazugságok is. *De ami nevetető, annak igazának, találnak kell lennie.* Dramához nem kell más, mint a színpad közepére tenni egy koporsót, mellé a síró anyát vagy egy állat-talan ember köré öt gyermekszereplőt csoportosítani a közönség már is meg van

Kőváry Gyula

hatva. Egy azonban biztos, hogy *hálásabb dolog a közönséget megkritálni, mint megnevetetni.* Ha a közönség a szemét törülgeti a dráma hatása alatt, elégedetten távozik a színházból és azt mondja, hogy *ebben a darabban mélyebb dolgok vannak.* De ha agyonnevette magát a legötletesebb bohózatot, fölényeskedik és azt mondja a darabról, hogy hülyeség. Az emberek szeretik, ha fájdalmat okoznak nekik. Ezért van mindenkinek „nagyszerű fogorvosa” és ezért van kellemetlen barátja. Mondhatnám azt is, hogy a *humoros darab olyan dráma, amelyen nevetni kell.* Van benne történés, karakter, igazság, jellem, mindaz, ami a drámához kell, és mindezek tetejében még humor is. A dráma olyanoknak mutatja az embereket, amilyenek, a humoros darab pedig olyanoknak, ahogyan a *többi embert* elképzeli valaki.

— A színész feladata hol könnyebb?

— Feltétlenül a drámánál. Itt a művész ordít, sír, elérzékenyül, hátat fordít a közönségnek, a vállait remegteti — és máris sikere van. Sokkal nehezebb dolog könnyedén, szépen előadni a humoros szerepet.

— Röviden összefoglalva, miben látja a legfőbb különbséget a drámaíró és a vigjátékról között?

— *A drámaíró felkelti az emberek lelkiismeretét, a vigjátékról pedig elaltatja. Az utóbbi sokkal nehezebb.*

Nem szaladhat el senki a mai élet kinzó kérdései elől. Sikeresen szembenézhet ezekkel a kérdésekkel, ha megismeri Tolnai Világlexikonát.

Kőváry Gyula: Tragédiát írok

Harmadiknak Kőváry Gyulát, annyi népszerű bohózat és blüett szerzőjét kerestük fel. Mint előrelátható volt, ő is alaposan megvédte a humoristákat a közönség és a sajtó lekicsinylése ellen.

— Humoros ötletekkel, nevetető darabokkal ma százszorosan nehéz hatást kelteni. Mert ugyan kit ne érdekelne ma jobban a legújabb úszó akna, mint a legújabb vicc? *Az emberek nincsenek bohózathoz hangolva,* nem jókedvűen ülnek be a színházba, hanem a legjobb esetben is unottan. Tehát az írónak kell a humor alapakkordjait is megadni, elhinteni a közönség között, elvégezni azt a humorra való „felhangoltságot”, amit azelőtt mindenki már otthonról magával hozott. Ami pedig a humortermelés értékesítését illeti, az elmondottakból következik, hogy — *bessz van.* Még csak értékelésről sem lehet beszélni, hiszen a közönség természetesen tartja, hogy vannak a világon „vicces” emberek, akik öntik az ötleteket magukból. Fogalmuk sincs, hogy egy-egy csacsiságon milyen sokáig és milyen komolyan elgondolkozik az író.

— Talán nehezebb mesterség a humoristáké, mint a tragédiaíróké?

— Sokkal nehezebb. Bátoran kijelenthetem, hogy *szívesebben írok hatfelvonásos tragédiát reggeltől estig* — estére el is készülök az utolsó jelenettel — mint komédiát, mert egy tréfán bizony néha egy hétig is eldőlök.

Török Rezső: A humorista, mint államérdek

Török Rezső, akinek tréfáin mindig szívesen nevet a közönség, a humoristák létjogosultságát államérdekkel magyarázza.

— A humorista igen fontos tényező az államban. Ezt leginkább a nehéz időkben tapasztalhatjuk, amikor duplán szükségük van az embereknek arra, hogy elfelejtsék másfél órára a színhianyt, a zsírdrágulást és egyéb dolgokat. Az a humorista, aki őszinte nevetést ad az embereknek, egyúttal hozzásegíti őket ahhoz, hogy könnyebben, biztosabban, tehetségesebben lássák el feladataikat, felrészíti energiájukkal.

Miután a közönség négy kedvenc írója ilyen derekasan megvédte a humoros műfajt, amely „nem nagyigényű” és a vidám darabok szerzőit, akik „csak mulattatni akarnak” — nekünk sem lehet egyéb kérdésünk hozzájuk, mint hogy *csak mulattassanak* bennünket továbbra is.

Hattyasy Katalin

Török Rezső
(Amster felv.)

Délibáb

A fal...
hosszú l...
egyszer...
lanatra...
sel üti...
Rettenet...
ülhetek...
nehezen...
döbönt

A hel...
fele vá...
szony i...
körülak...
alszik...
helyiség...
szekrény...
koládés...
lal és r...
képü, ...
mellett...
cérnek...
hegyröl...
Valami...
sik asz...
ban me...
fiatal...
csillog...
felül le...
a balis...
gyűrött...
mintha...
zsinag...
ver, bü...
lette a...
jára. U

A p...
oros...
dálkoz...
memet...
A ter...
arca f...
zám: ...
— T...
— V...
godva...
végigr...
előker...
Minde...
állásje...
telev...
tábla...
minde...
ott áll

Délibáb

Egy asszony a Don mellől

IRTA: THURY LAJOS

A falon egyhangúan ketyeg a régimódi óra, hosszú láncon függő vassúlyzója fölött, azután egyszerre nekikészül, berreg, zörög, egy pillanatra elcsendesedik, végre nagy erőlködéssel útni kezd. Egy, kettő. Két óra éjfélt után. Rettenetes. Alig másfél órája ülök itt, még ülhetnek három órát a vonat indulásáig. De nehezen mulik az idő. A feketekávé is megdöbentően rossz. Nem iszom többet.

A helyiség maga is vigasztalanul sivár. A fele váróterem vaskarítás padokkal, egy asszony üldögél a sarokban, nagy kosarakkal körülrakva, egy ember a padon végigfekve alszik irigyléreméltő öntudatlanságban. A helyiség innes fele vendéglő, egy üveges szekrényvel, amelyben likörös üvegek és csokoládés csomagok állnak, három-négy asztallal és néhány késői vendéggel. Egy ripacsos-képű, vörösorrú kövér ember, sörsőpohár mellett üldögél, odavet a fehércabátos pincérnek egy-két szót, röviden, csak úgy foghegyről, gorombán. Nem értem a szavát. Valami keverék szláv nyelven beszél. A másik asztalnál fiatalember unatkozik, hogy jobban megnézem, látom, hogy már nem is olyan fiatal. A haja kétoldalt összeborult, ezüstösen csillog a gyér világításban. Negyven éven felül lehet valamivel. Sovány, hosszú ember, a balszemét furcsán összehúzza. A nyakán gyűrött gallér és csomóra kötött nyakkendő, mintha zsinégből volna. Előtte az asztalon zsinéggel összekötött újságpapírcsomag hever, bütykös, vörös kezét ott nyugtatja mellette az asztalon, nagyon vigyáz a csomagjára. Ügylátszik, ez az egész poggyásza.

A pincért hívom. Összeszedem maradék orosz nyelvtudásomat, úgy próbálkozom. Csofálkozva bámul rám, amire elvesztem a türelmemet és félhangosan magyarul szitkozodom. A teremtesít, így kell kínlódni itt. A pincér arca felderül, bizalmasan közelebb hajlik hozzám:

— Tessék parancsolni.

— Vagy úgy. Maga is magyar. — Megnyugodva bölintek és újságot kérek. A fogason végigrakott idegen lapokat elutasítom, végre előkerít valahonnan egy kassai magyar lapot. Mindent elolvasok benne, a címétől a víz-állásjelentésig. Megismerkedem egy kassai telekvásárlás részleteivel és valami emléktáblaavatás eseményeivel. Hihetetlen, hogy mindezzel alig mult az negyedóra. A pincér ott álldogál a közeletben, mintha várna vala-

mire. Félreteszem a kassai lapot és beszélgetni próbálkozok vele.

— Milyen világ van erre maguk felé?

— Valami sokatmondó választ nem várok, nem is kapok tőle. Óvatosan vállat von.

— Nem rossz, nem különösen rossz.

— Odapislant a ripacsosképű sörvő emberre és hozzátézi:

— Azért csak megél az ember, ha dolgozik.

Tudomásul veszem a választát és lemondok róla... Mégegyszer átlapozom az újságot, hátha van benne még valami olvasnivaló, de nincs. Még mindig két és fél óram van hátra. Megdöbentő. Ez a csend, az óra ketyegése, az alvó szuszogása, a mellettem olálkodó pincér elálmosit, alvásról azonban szó sem lehet. Keserves állapot.

Hirtelen váratlan élénkség támad körülöttem. Egy nő perdül be valahonnan a terembe. Az ajtónál megáll és hangosan kacag, azután tánc lépéssel jön felénk, útközben bizalmasan integet a pincérnek, mond neki valamit, leül az enyémmel szomszédos asztalhoz, lecsapja maga mellé megtömött retiküljét és tovább kacag a pincérrel. Már nem egészen fiatal, nem különösebben csinos nő, még így, a félhomályos világításnál is megviseltnek látszik. Vastag, nagy télikabát van rajta. A nyakán szürke sál. Az arcán nagy festékfoltok, a kalap féloldalt csúszott a fején. Szakadatlanul gesztikulál és nagyokat kacag, azután csőrömpölvé kavarja a feketekávéját, amelyet a pincér tett elé. Nyilvánvalólag italos egy kicsit.

Egyszerre hozzám fordul, végignézi rajtam, beszél és integet. A beszédét nem értem, a gesztusa azonban félre nem érthető. A székre mutogat, hogy üljek oda hozzá. Nem, köszönöm, nem kérek belőle. Cseppet sem sértődik meg, tovább beszél és gesztikulál. Németül is szól egy néhány szót, teljesen fesztelenség-gel tegez. Gyere, Kamarád, igyunk egy pohár pálinkát, jó erős pálinkát, finom pálinkát. Mogorván intek, hogy hagyjon békében. Kezembe veszem az újságot és belenézek, mintha olvasnék.

Már belenyugodott az elutasításba, nem tördök velem tovább. A hosszú, kopott emberrel előlről kezdi a mókát. Német-magyar keverék nyelven társalog vele is. Mit iszol, Kamarád, semmit? Nem jól teszed, a pálinka a legjobb a világon. Vonatra vársz? Hová utazol?

A hosszú ember bizalmatlanul néz rá, megmozdul, ráteszi csontos, nagy kezét a csomagjára, odahúzza magához és megint hátradől a széken. A nő nevet, erre mégis csak odamegy hozzá, csomagját a hóna alatt szorongatva, leül és még komolyabban bámul rá. A nő még hangosabban nevet.

— Furcsa ember vagy, Kamarád, nem szólsz egy szót sem semmiről. Miért szorongatod azt a csomagot, mi van benne?

A csomag után nyúl, a hosszú ember azonban ellöki a kezét és még görcsösebben szorítja magához a csomagját. A nő kacag tovább. Két pohár pálinkát rendel, előre odaadja az árát, a pincér markába nyomja a

pénzt és még egy ezüstpénzt ad hozzá, azután még egyet. — Nesze, hadd legyen neked is. Beszélj már, hová utazol? Sokat utazgatsz, vagy csak néha méssz valahová? Azt mondd meg legalább, hogy hívnak, szeretném tudni a nevedet.

A hosszú ember bizonytalanul legyint. — Utazom, na, arra fölfelé. — A pincér leteszi melléjük a két pohár pálinkát. A férfi nem is várja a kínálást, csak felkapja az egyik poharat és kiissza egy hajtásra. Utána rekedten krárog, erős az ital. A nő nagyot nevet rajta.

— A nevedet se mondod meg? Na, hogy hívnak, mondj egy nevet, mindegy, akármit. Nem szólsz semmit? Haj, de szármalmas vagy! Haragszom rád. Jó, nem beszéllek többet, inkább énekelek.

Elfordult a férfitől és dúdolgat magában jó hangosan, rekedten és hamisan. Népdal lehet amit dúdolgat, azután nyakatekert magyarsággal próbálgatja: Ég a kunyhó, ropog a nád... Utána váratlanul orosz dal következik.

A Volga-dal. Hirtelen érdeklődve odanézek, látom, hogy a hosszú ember is felemeli a fejét és figyelni kezd. A nőnek jólesik az érdeklődés, mind a kettőnkkel kacérkodik, amíg végig énekl: Volga, Volga maty vadnaja... Amint elhallgat, a hosszú ember oroszul szól hozzá:

— Tudsz oroszul?

— Orosz asszony vagyok — feleli a nő és érdeklődve várja a folytatást.

— Hová való vagy?

— Rosztow, a Don mellett. Ott születtem.

— Mikor jöttél el onnan?

— Már régen. — A nő bizonytalanul legyint. — Nem is tudom. Kis gyerek voltam még.

— Érdekes — mondja a férfi és elgondolkozva leteszi maga mellé a csomagját az asztalra. Nem mondja, hogy miért; érdekes és a nő sem kérdez semmit, csak bámul rá figyelmesen. Csend támad, váratlanul mély és tartalmas, feszült csend. Én is teljes érdeklődéssel figyelem őket.

Hirtelen nyílik az ajtó, a portás lép be, megrázza a csengőjét és hadarva felsorol egy csomó állomásnevet. Beszállás! A hosszú ember megmozdul, a hóna alá fogja a csomagját, már indulna, aztán ülve marad még egy percig és csendesen, nagyon melegen mondja:

— Én is Rosztowban születtem, a Don mellett.

— Na, ne mondd — csodálkozik a nő, a szemét tágra nyitva. — Igazán orosz vagy? Hát miért nem szólsz mingyárt? Jaj, de érdekes.

A férfi feláll és végignéz rajta, valami furcsán szánakozó, megdöbönt, sajnálkozó tekintettel. Olyan a nézése, hogy a nő hirtelen félrecsúszott kalapjához nyúl és megigazítja a fején, azután a sálkendőjével babrál. A férfi hirtelen ötlettel önmagán néz végig, megtapogatja a csomóra kötött nyakkendőjét, pillanatig szinte öntudatlanul kapargál egy zsírpecséten a kabátja hajtókáján. Kesernyésen elmosolyodik és legyint lemondóan.

— Rosztow. A Don mellett. Így szétzüllötünk a világban, Isten veled.

Megszorítja a hóna alatt a csomagját és elmegy hosszú, nehéz lépésekkel. A nő utána bámul, látszik az arcán az erőködés, hogy gondolkodni akar a hallottakon, azután nagyot kacag. Egyszerre azt is abbahagyja, leborul az asztalra és sírni kezd, egész testét csakúgy rázza a zokogás. A pincér odahajlik hozzá és halkán, de erőlesen beszél neki, a ragyásképu ember a fejét csóválja, én magam idegenkedve, zavaros érzésekkel küszködve összegörnyedek. Rosztow, a Don mellett. Bizony szétzüllöttek ezek az emberek, ki tudja, hány millió ember szerteszt, mindenfelé. Milyen keservesen sír, pedig az előbb még nagyon jó kedve volt. Szegény emberek...

30 mélynyomású kép összesen 96 fillér. Bekeretezésre kiválóan alkalmas. Megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány ucca 12—14 sz. Az összeg előzetes beküldése mellett bérmentve szállítjuk.

SZINES KRÓNKA

Biztos módszer

A tehetséges vígjátékiró újabban szakított megszokott metierjével és — drámát ír. Izgalmas, nagyfeszültségű drámát, amely a szerző szerint „hetekig fogja izgalomban tartani a közönséget.”

Egy este elgondolkozva ballagott a Körúton, amikor megszólította barátja, a kritikus: — Szervusz, szervusz. No, hogy állsz a drámával?

— Már a harmadik felvonásnál tartok, de most megakadtam a munkában. Nem tudom, hogyan öljem meg a hőst...

— Nekem volna egy ötletem.

— Nos? — kapott a szón a szerző.

Mire a kritikus szárazon mondta:

— Olvastasd el velem az első két felvonást...

Emléktábla

A vígjátékiró hiú ember. Rendkívül sokat tart magáról és minden alkalmat felhasznál, hogy ezt be is bizonyítsa. A művészklubban több ízben félórákig beszélt arról, hogy az ő darabjai húsz-harminc év múlva is közönséget fognak vonzani. Egy éjszaka — hosszas kártyacsata után — az ismert kritikussal bandukolt hazafelé a klubból. Csillagos éjszaka volt, ami az író, ügylész, szentimentális hangulatba ringatta. Mikor a lakáshoz érték, felnézett a ház kapujára és felsóhajtott:

— Vajjon, ha meghalok, lesz-e itt tábla?

— Hogyne! — felelt rögtön a kritikus. — Már a felrást is tudom.

— ?

— Háromszobás lakás azonnal kiadó.

p be,
l egy
osszú
csó-
t még
elegen

Don

nő, a
vagy?
le ér-

i fur-
zó te-
rtelen
razítja
ál. A
végig,
endő-
pargál
Keser-
ndóan,
züllöt-

ját és
utána
hogy
n na-
ja, le-
testét
ahajlik
teki, a
n ma-
kűsz-
n mel-
berek,
min-
ig az
egény

fillér.
endel-
lában
4 sz.
c bér-

sokat
asznál,
lubban
az ő
zönse-
osszas
kussal
os éj-
szenti-
akásá-
és fel-

tábla?
us. —

ó.

ibáb

*Pereg
a film*

VIRGINIA DALE
(Paramount foto)

Handwritten notes:
VIRGINIA DALE
1935

Világhírű

Ezerdolláros menyasszonyi ruha

Amerika a szertelenségek hazája, de azért az ezerdolláros ruha még az ottani milliósok köreiből is ritkaság. Viszont a Warner-filmgyár tényleg ezer dollárt fizetett ki azért a menyasszonyi ruháért, amelyet Bette Davis a legújabb filmjében visel. Ebben a filmben egy vén leányt játszik, aki az ezer-

dolláros menyasszonyi ruhában vőlegény nélkül — szerepéhez híven — egyedül megy az „esküvőjére”.

Orvosfilmek divatja

Az utóbbi időben egyre több olyan film került a közönség elé, amelynek orvosok, zseniális tudósok a főszereplői. A mi Semmelweis-filmünkön kívül legutóbb Robert Kochnak, a tudósvész baktériumvadászá-

nak életét láthattuk filmen. A franciák Pasteurról készítettek filmet, az amerikaiak Meesnikoff zseniális alakját állítják a forgatógép elé. A közönséget érdeklik ezek az orvosi filméletrajzok és a gyárak igyekeznek kihasználni az érdeklődést.

La Jana,

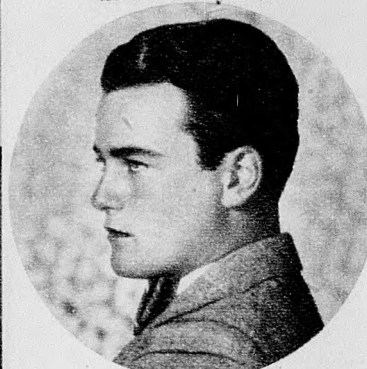
a „Hindu síremlék” táncosnője egy új filmben kapott

Bette Davis az ezerdolláros menyasszonyi ruhában (Warner foto)

Lionel Barrymore

Lew Ayres

(Universal foto)

főszerepel. A film címe „Stern von Rio” s Berlinben áprilisban fogják bemutatni.

Francia filmterjesztés Amerikában

Jean Murat, az ismert francia filmszínész, hivatalos megbízást kapott, hogy Észak- és Délamerika 18 országában csináljon propagandát a francia filmeknek. Jean Murat, aki ezután nem játssza, hanem eladja a filmeket, most indult el Amerikába.

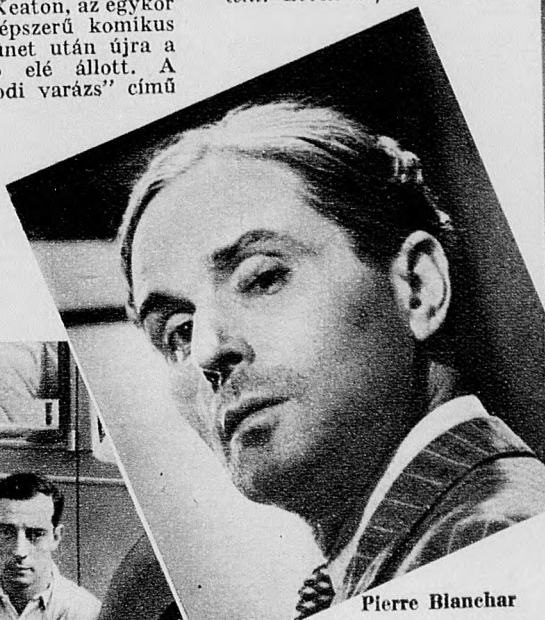
Déliabák

Rubens

Buster Keaton újra filmezik

Buster Keaton, az egykor annyira népszerű komikus hosszú szünet után újra a felvevőgép elé állott. A „Hollywoodi varázs” című

Pierre Blanchar

nád Fekete Mária Liszt egykori nagy szerelmének, Sayn-Wittgenstein Karolin grófnőnek a szerepét játszáná. Liszt Ferenc alakítója Pierre Blanchar lenne. A film gyártását francia és magyar verzióban tervezik.

Film Rubens életéről

Németországban még a nyár folyamán megkezdik annak a nagyszabású filmnek a kidolgozását, amely Rubens életregényét mutatja be. A világhírű festőművész a westfaliai Siegen községben született, később

Buster Keaton

Délibáb

színes filmben játsszik főszerepet Alice Faye és Don Amache társaságában.

Tasnád Fekete Mária francia filmben

Tasnád Fekete Mária, a jónévű magyar filmszínésznő nemrégiben egy olasz filmgyártól kapott ajánlatot, amelyben felkínálták neki Gigli, a világhírű olasz tenorista „Alomzene” című filmjének női főszerepét. A művésznő újabb egy francia társasággal tárgyal, akik Liszt Ferenc életéről akarnak egy nagyszabású filmet készíteni. Ebben a filmben Tas-

Tasnád Fekete Mária

azonban Antwerpenbe költözött, ahol akkor élte virágkorát a németalföldi reneszánsz művészet. Antwerpen városa egyébként a nagy festőművész halálának háromszázéves évfordulója alkalmából az idén egész sor ünnepséget rendez. Többek között Rubens antwerpeni lakóházát is restaurálják. A Rubens-filmnek, amelyet német és belga művészek közreműködésével készítenek, szintén Antwerpenben készítik a felvételeit.

FILM KÉSZÜL MOZART ÉLETÉNEK EGYIK KEDVES EPIZÓDJÁRÓL

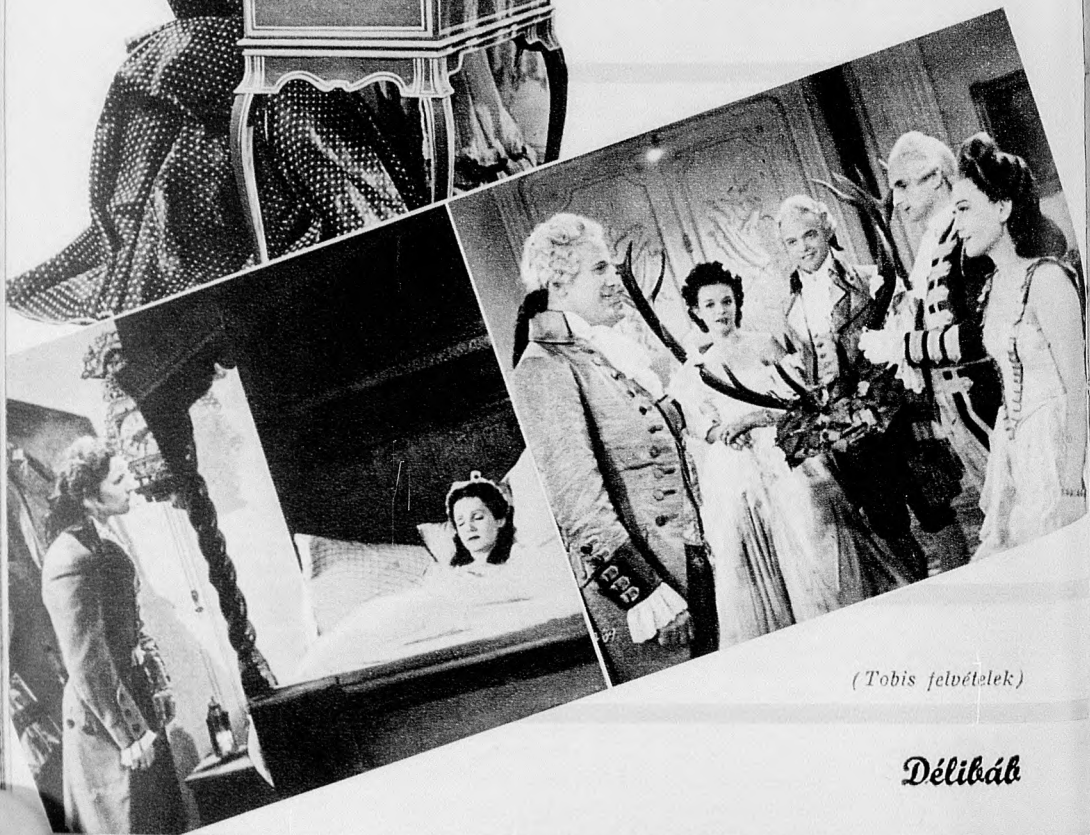
Mozart

Hannes Stelzer,
Mozart meg-
személyesítője

Érdekes film van készülõben Mozart életének arról a mozzanatáról, amikor a „Don Giovanni” bemutatójára Prágába utazott. Az opera ekkor még nem volt befejezve, a finalé hiányzott. Feleségével együtt érkezett Schinzberg grófék kastélyába, ahol ép-

pen a grófkisasszonynak, Eugéniának eljegyzését ünnepelték. Elfáradt felesége lefeküdt s Mozart a kastély parkjába vetődött, ahol a holdfényes éjszakában megtalálta műzsáját Eugénia személyében. A zenekar éppen Mozart „Eine kleine Nachtmusik” című darabját játszotta s a zeneköltő hosszú, önfeledt séta közben hirtelen szerelemre lobbanva, akkor csókolta meg Eugéniát, amikor felesége váratlanul megjelent a parkban. Az asszony soha sem tett szemrehányást férjének a csók miatt, mert tudta, hogy Mozart ennek a lopott csóknak köszönheti, hogy felzsongott végre benne a „Don Giovanni” nagy finaléja. A filmben Mozartot Hannes Stelzer, feleségét Christl Mardayn, Eugéniát pedig Heli Finkenzeller játsszák. A kísérõzenét a bécsi filharmonikusok adják elő Knappertbusch vezényleésével.

(Tobis felvételek)

Délibáb

A magyar hódolat ünnepélye a Vigadóban. A Főméltóságú Asszony, Széchenyi Bertalan, gróf Eszterházy Mórle, özv. Darányi Kálmánné, vitéz Keresztes-Fischer Ferenc belügy-miniszter (MFI felv.)

A MAC csapata nyerte az ezidei kardesapathajnokságot. Dunay, Gerevich, Pesthy, Rajesányi (Pobuda foto)

A Hungária—Elektromos mérkőzésről

RÁDIÓMŰSOR (március 10—16-ig)

Révész Zsuzsa
7.50 (Kis Pál felv.)

Vasárnap MÁRCIUS 10

BUDAPEST I.

- 8.00: Ébresztő.**
Utána: Szózat.
Majd: Hanglemezek.
8.45: Hírek.
9—9.55: Görög katolikus istentisztelet a főceci Szent Flórián templomból.
A szentmisét éneklés és a szentbeszédet Balogh Bálint tb. kanonok, esperesplébános mondja.
- 10—10.55: Református istentisztelet a Kálmán téri templomból.**
Prédikál Muraközy Gyula lelképásztor.
- 11—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Domokos-rendi templomból.**
A szentbeszédet mise előtt P. Badalik Bertalan tartományfőnök mondja. Énekel a templom énekkara Béni Fülöp vezényletével. Orgonál Bató László dr.
- 12.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.**
- 12.30: Szigeti Sándor magyar nótákat énekel, kíséri Tokl Horváth Gyula cigányzenekara.**
A szünetben kb.
- 1.00: „Rádiókrónika.”**
Elmondja Papp Jenő.
- 1.45: Hírek.**
- 2.00: Francia szerzők hanglemezei.**
I. rész: Zenekari művek. 1. Berlioz: Beatrice és Benedict, nyitány (londoni filharmonikusok, vez. Hamilton Hart); 2. Francaix: Concertino zongorára és zenekarra (előadja a szerző és a berlini filharmonikusok, vez. Borchard); 3. Debussy: Gyermekmakkó (Conservatoire-zenekar, vez. Coppola). II. rész: Dalok és hangszerszólók. 4. Duparc: Dal (Panzéra); 5. Auric: Tavasz dallam (ének: Yvonne Printemps); 6. Rameau: a) A tyúk; b) Vidám leánya (csembalo: Wanda Landowska); 7. Franck: Francia dal (Béatitűde, Georges Thill); 8. Fauré: Két francia dal (Eide Moréna); 9. Couperin: La précieuse (hegedű: Fritz Kreisler); 10. Milhaud: A gerlice, dal (Pierre Bernac); 11. Chausson: a) A varázs; b) Pillangók, dalok (Ninon Vallin).
- 3.00: 1. „Az új földbirtokpolitikai törvény.”**
Vitéz Vass Elek dr. miniszteri osztályfőnök, telepítési igazgató előadása.
- 2. „Védekezés a kukoricamoly ellen.”**
Kadosa Gyula dr. mezőgazdasági kísérletügyi főigazgató előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.
- 3.45: Szalónötös.**
- 4.30: „Egy magyar nádor.”**
(Gróf Thurzó.) Rexa Dezső előadása. Köz-művelődési előadássorozat.
- 5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.**
- 5.15: Kamarazenedélután közvetítése a Hubay-palotából.**
- 6.25: „Sötétben.”**
Szalay László elbeszélése. Felolvasás.
- 6.45: Beszkárt-zenekar.**
- 7.15: Hírek, sporteredmények.**
- 7.30: A Holéczy-jazzegyüttes műsora.**
Tagjai: Szücs Stefánia, Kazal László, Kurz

Károly, Mecsek Rudolf, Pozsonyi Ferenc, Balázs Béla és Holéczy Ákos.

- 7.50: „A nagymama.”**
Színháték három felvonásban. Irta Csiky Gergely. Rádiószínpadra alkalmazta Turchányi István. Rendező Kiszely Gyula. Személyek: Szerémi grófné — Medgyaszay Vilma; Ernő — Pálóczy László; Örkényi báró — Földényi László; Kálmán — Ujlaky László; Piroska — Mester Iona; Márta — Szörényi Éva; Timár Karolin — Zala Karola; Tódorka Szilárd — Z. Molnár László; Seraphine — Kürthy Sári; Koszta — Solthy György; Janka — Révész Zsuzsa; Flóra — Szepegy Edit; Vilma — Németh Romola; Berta — Szentgyörgyi Gabriella; Margit — Hollós Melitta; Galambosné — Antal Erzszi; Pincér — Berky József.
- 9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.**
- 10.10: Országos tangóharmonikaverseny.**
- 10.45: Gáspár Lajos cigányzenekara muzsikál. Közben**
- 11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.**
- 12.05: Hírek.**

BUDAPEST II.

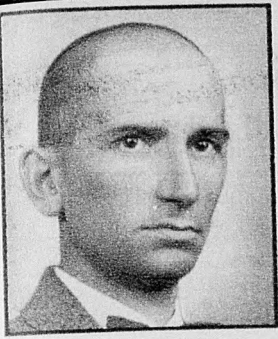
- 11—12.00: Rendőrzenekar.**
- 12.05—12.35: Levente-rádióféltóra.**
- 3.05—3.40: A Rákospalotai Iparos Dalkör műsora.**
Vezényel Zsakovszky József.
- 3.45—4.25: Hangképek a Magyar Asszony Kongresszus Honvédelmi Női Napjáról.**
Közvetítés az Operaházból. Beszél Gecső Sándorné.
- 6.50: „Tolsztoj magyarországi vonatkozásai.”**
L. Kiss Ibolya dr. előadása. Felolvasás.
- 7.20: Beszkárt-zenekar.**
- 8.00: Hírek, ügetőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.**
- 8.25: Szórázó művészlemez.**
- 9.35: Időjárásjelentés.**

KASSA (259.1 m.)

- 8.45—9.00: Azonos Budapest I. műsorával. (Hírek.)**
- 9.05: Művészlemez.**
- 9.35: „Márciusi gondolatok.”** Kárpátfalvy József előadása.
- 9.50: Magyar zenekari művek hanglemezeiről.**
- 10.15: Evangélikus istentisztelet a kassai evangélikus templomból.** Prédikál Mohr Gedeon. Énekek a Dunántúli énekeskönyvből a 40. és 189. ének. Orgonál Száraz Jenő.
- 11.15: Hírek, heti beszámoló, műsorismertetés.**
- 11.35: „Kurucok és honvédek.”** Költemények és hanglemezek. A verseket Marossy Lajos adja elő.
- 12.05—12.35: Levente rádióféltóra. Átvétel Budapest II-ről.**
- 12.35—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.**

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

- A HAS3 hívójelű adóállomáson, 15.370 kilocikluson, 19.52 méteren.
- Délután 3—4.30 óráig.
- A HAT4 hívójelű adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.
- Éjjel 1—2.30 óráig.

Tersánszky J. Jenő
6.15

Hétfő MÁRCIUS II

BUDAPEST I.

- 6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemek. Utána: Étrend.
10.00: Hírek.
10.20: „Kard és lant.” Vályi Nagy Géza előadása.
10.45: „A desőséges magyar halál.”
- Irta Vértés József. Felolvasás.
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Hímuusz. Időjárásjelentés.
12.10: Batáry József hegedűl zongorakísérettel.
1. Händel: D-dur szonáta; 2. Hubay: A lepke; 3. Moszkovszkij: Gitár; 4. Sarasate: Zapateado.
12.40: Hírek.
12.55: Kousznó Demény Magda zongorázik.
1. Liszt: Spozalizio; 2. Dohnányi: c-moll toccata; 3. Kodály: Eső a városban; 4. Bartók: Régi magyar táncdalok.
1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: A rádió szalózenekara.
1. Poldini: Kis induló; 2. Friml: Indián szerelmi dal; 3. Smith: A mokus; 4. Kálmán: Cigányprimás, egyveleg; 5. Lehár: Keringő-intermezzo; 6. Polgár Tibor: Halálos tavasz, keringő; 7. Lanner: Pestiek, keringő; 8. Hügel: Bolero.
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Árfolyambírek, piaci árak, élelmiszerárak.
4.15: Diákfélóra.
„A gólyamadár.” Sóvágó Mihály előadása. Felolvasás.
4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: Sárközi Gyula cigányzenekara.
6.15: „Szilveszteri malae.” Tersánszky Józsi Jenő elbeszélése.
6.45: M. Lévay Honka énekel zongorakísérettel.
1. Beethoven: Vezeklés (Busslied); 2. Mozart: Alleluja; 3. Liszt: Loreley; 4. Tarnay Alajos: Május; 5. Weber: Oberon — Oceán ária.
7.15: Hírek.
7.25: „A költő gyermekéhez.” (Apaversek.) Összeállította és bevezeti Koválovszky Miklós dr. A verseket elmondja Rajnay Gábor, a Nemzeti Színház tagja.
8.00: „Finnország nagy feladat előtt.” Irta Viljo Tarkkainen egyetemi tanár. Felolvasás.
8.10: Operaházi zenekar.
Vezényel Rajter Lajos. 1. Mozart: D-dur szimfónia (Haffner, K. 385); 2. Brahms: Változatok egy Haydn-témára; 3. Viski János: Enigma, szimfonikus költemény (bemutató); 4. Wagner: Tristan és Izolda, előjáték és Izolda szerelmi halála.
9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.
10.10: Hangképek a vitéz Tersánszky Ódön

- emlékére rendezett magyar-olasz kardsapátversenyéről. Közvetítés a Városi Színházból. Beszél Pluhár István.
10.40: Farkas Béla cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel.
Dalok: Sándor Jenő: Nem kell pénz a boldogsághoz; Almásy: Kéklő hegyek alján (Jékey verse); Ha meghalok, csillag leszek, népdal; Hevesi: Mecseki csárdás (Szondy verse); Ányos Laci: Sose lettem volna; Hervad a falevél, népdal; De szeretnék a királlyal beszélni, népdal.
11.00: Hírek német-, olasz, angol, francia és esperanto nyelven.
11.25: Magyar és külföldi tánclemek.
12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 6.45—7.15: Német nyelvoktatás. Szentgyörgyi Ede dr előadása.
8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.
8.25: Magyar és külföldi tánclemek.
9.00: „Régi vakok — híres vakok.” Vitéz Kassay Béla előadása.
9.20: Szórakoztató hanglemek.
1. Hannemann: Rajnai dalok, egyveleg (ének: Harry Steier); 2. Foster: Szülőföldem, vén Kentucky (ének: Paul Robeson); 3. Ganne: Dalkeringő (Marcelle. Denya); 4. Winter: A keringő varázsa, keringőegyveleg (londoni Palladium-zenekar); 5. Freed—Barris: Angol dal (ének: Ruth Etting); 6. Robin—Whiting: Slowfox (ének: Bing Crosby); 7. Parish—Carmichael: Csillagpor (Boswell-nővérek zenekari kísérettel); 8. Ascher Scott-Wood: Rapszódia, jazzátirat (zongora: Patricia Rossborough, a londoni szimfonikus jazzzenekart Scott-Wood vezényli).
10.00: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

- 10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)
11.05: „A magyar építőművészet.” II. rész. Tóth Ervin dr előadása.
11.25: Amerikai és angol tánczenekarok lemezei.
11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
2—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.
3.25: „Az 1848—49. évi szabadságharc dalai és indulói.” Schalkház Lipót előadása szemelvényekkel és hanglemekkel. Énekel a kassai premontréi gimnázium VIII. osztálya.
4.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.
6.45—7.15: Német nyelvoktatás. Átvétel Budapest II-ről.
7.15—Éjfel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.
Éjfel 1—2.30 óráig.

Délibáb

Berg Lili
5.15 (Ressler felv.)

Szentgyörgyi Elvira előadása.

10.45: „Divattudósítás.”
Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Országos Postászenekar.
Vezényel Eördögh János. 1. Rust: Gyermek-
ünnep, nyitány; 2. Borsay: Egyveleg Kár-
pát Zoltán dalaiból; 3. Siede: Tüll és csipke,
szvit; 4. Hanzsér Zoltán: Udvari bál, keringő;
5. Buday Dénes: Csodatükör, részletek; 6.
Eördögh János: Magyar nyitány.
Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, Időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Kurina Sári egyházenekara.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyámhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Báthori Irén mesél.

4.45: Időjelzés, Időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Berg Lili zongorázik.

1. Händel: Chaconne; 2. Schubert—Liszt:
C-dur fantázia.

5.45: „A Tiszántúl magyarja.”

Révész Imre dr református püspök előadása.

6.15: Hanglemezek. I. Híres művészek film-
dalai. II. Géczy Barnabás zenekara szerená-
dokat játsszik.
Közben

6.40—6.55: „Művész sportdíjak.”

Közvetítés az Iparművészeti Múzeumban ren-
dezett sportdíjkiállításról. Beszél Joó Tibor dr.
Hangfelvétel.

7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése.
„A láng.” Dalmű három felvonásban. Szöve-
gét írta Guastalla Claudio. Zenéjét szerette
Respighi Ottorino. Fordította Nádasdy Kál-
mán. Vezényli Failoni Sergio. Rendezte ifj.
Oláh Gusztáv. Személyek: Eudoxia — Tutsek
Piroska; Basilio — Losonczy György;
Donello — Halmos János; Silvana — Walter
Rózsi; Agnese — Gere Lola; Monica — Orosz
Júlia; Agata — Szilvássy Margit; Lucilla —
Petty Kató; Sabina — Kántor Erzsébet;
Zoe — Tasnády Mária; Püspök, Ördögüző —
Vitéz Tibor; Gallo anyja — Szathmáry
Aranka.

Az I. felvonás után kb.

8.20: Hírek.

Majd: „Az áralakulás Magyarországon.”

Varga István egyetemi magántanár előadása.
A II. felvonás után kb.

Kedd

MÁRCIUS 12

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Jóka! és már-
cius 15-e félszázados
évfordulójának ün-
neplése.”

9.25: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven,
Időjárásjelentés.

Utána kb.

10.40: Azonos Budapest II. műsorával.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia
nyelven.

11.20: A rádió szalózenekara.

1. Siede: Spanyol induló; 2. Schütz: Taliz-
mán, kis keringő; 3. Stephanides Károly:
Lirai tangó; 4. Huszka: Délibábos Hortobá-
gyon; 5. Rixner: Pony, foxintermezzo; 6.
Dreyer: Bengáli éj, keringőrapródiá; 7.
E. Fischer: Csillógo tenger, slowfox; 8.
Strauss József: Lángoló szerelem, polka-
mazurka; 9. Monti: Csárdás.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.45: Ruszin hallgatóknak.

„Mi hasznunk van a rádióhallgatásból?”

Irta Dévényiné Fengya Katalin. Felolvasás.

Utána hanglemezek. — Peredacs dlya
podkarpatszkich ruszinov. 1. Katalina Dé-
vényi Fengya: Peredacs i jeja polyza. Dok-
lad; 2. Muzóka po gramofonnoj zapiszi.

6.15—6.45: A földművelésügyi minisztérium
mezőgazdasági felőrája.

6.45—7.15: Francsa nyelvoktatás.
Garzó Miklós dr előadása.

7.30: „A tudomány műhelyéből.”
Felolvasás.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: A Mária Terézia 1. honvédegyalozezred zene-
kara.

Vezényel Figedy Sándor.

9.40: Időjárásjelentés.

9.45—11.00: Szórakoztató hanglemezek.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.
(10-kor hírek.)

11.05: „Felvidéki Pantheon: Grosschmid Gé-
za.” Forgách Géza előadása.

11.25: Operettrészletek hanglemezről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, mő-
sorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: A 21-ik honvédegyalozezred fúvőzenekará-
nak műsora, vezényel Hadányi Antal.

4.15—6.15: Azonos Budapest I. műsorával.

6.15—7.15: A földművelésügyi minisztérium
mezőgazdasági előadása, majd francia nyelv-
oktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívőjeles adóállomáson, 9.125 kilo-
ekluson, 32.88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Az mondja ki az utolsó szót, aki minden
kérdésben otthon van s ezt a tudást Tolnai
Világlexikona útján szerzi meg.

Dr. Kerecsényi Dezső
4.15 (Vajda M. Pálj.)

vetítés a Műcsarnokból. Beszél Gecső Sándorné. Hangfelvétel.

- 10.45: „Arany János és Lao-Cse.”
Irta Hamvas József. Felolvasás.
11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.
12.10: Művészelemek.

Közben

- 12.40: Hírek.
1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
1.30: Weidinger Ede szalózenekara.
1. Trevisiol: Drámai előjáték; 2. Siede: Nyáréji ünnep, szvit; 3. Losonczy Lajos: Toborzó; 4. Kigyósi Árpád: Zenélő doboz; 5. Taranghi: Szerenád; 6. Rathke: Liliputi nászmenet; 7. Borchet: Egyveleg.
2.30: Hírek.
2.45: Műsorismertetés.
3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmszerárak.
4.15: Diákfelőra.
„Dolgozatjavítás.” Kerecsényi Dezső dr előadása.
4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.
5.15: A Melles Béla zenekar műsora.
Vezényel Vincze Ottó. 1. Lehár: Pesti nők, nyitány; 2. Huszka: Aranyvirág, operettrészletek.
5.45: „Mit mondanak a légtalmi jogszabályok a lakosságunkról”
Kartal Imre dr, az Országos Légvédelmi Parancsnokság előadójának előadása. Az Országos Légvédelmi Parancsnokság közleménye.
6.10: „Fráter Lóránd.”
Nótás emlékezés halálának tizedik évfordulóján. Spur Endre dr előadása. Közreműködik Hámory Imre, az Operaház tagja, kíséri Kiss Lajos vígányzenekara.
7.15: Hírek.
7.25: „A kulsszák mögött.”
Munkában az Operaház. Hangképek a Bánk bán felújításának előkészületeiről. Beszél Gecső Sándorné. (Hangfelvétel.)
8.10: „Finnek hazája.”
Kéz Andor dr előadása.
8.35: A Turul Szövetség szegedi kerületének „Magyar Katona”-estje.
Közvetítés a szegedi Városi Színházból. 1. Himnusz (Hunyadi János 9. honvédegyalag-ezred zenekara, vezényel Fricsay Ferenc); 2. Megnyitó (elmondja: Babiczky Ede, a Turul Szövetség szegedi kerületi vezére); 3. Katonadalok (a Polgárliskolai Tanárképző Főiskola Kamara Kórusa. Vezényel Szógi Endre főiskolai tanár); 4. „A magyar katona-

Szerda

MÁRCIUS 13

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.15: Gyermekdel-
előtt.

Gyermekek a gyer-
mektárlaton.” Köz-

vetítés a Műcsarnokból. Beszél Gecső Sándorné. Hangfelvétel.

eszmény.” Horváth József kerületi alvezér előadása; 5. Katonadalok (énekli Máthé Jolán, az Operaház tagja, zongorakísérettel); 6. Vitéz Rózsás József „Honvédrohám” című költeményét szavalja Gergely Gergely a Bontod bajtársi egyesület dominusa. 7. Rákóczi induló. Előadja a Szegedi Egyetemi Énekkar. Vezényel Kertész Lajos.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: A rádió szalózenekara.

1. Lucchesi: Pasodoble; 2. Hügel: Tangó; 3. Zách István: Tabáni orgonák, hangulatképek; 4. Ranzato: Japán babák; 5. Cremieux: Lassú keringő; 6. Lehár: Részletek az „Éva” c. operettből.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Magyar és külföldi tánclemek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50: A Melles Béla zenekar.
Vezényel Vincze Ottó. Kiss-Angyal Ernő: Cigánygróf, operettrészletek.

6.10—6.40: Olasz nyelvoktatás.
Gallerani Bonaventura előadása.

6.50—7.15: Thomán Mária hegedűl, zongorán kíséri S. Hajdu István.

1. Händel: E-dur szonáta; 2. Debussy: La plus que lente; 3. Debussy: Menuett; 4. Rózsa Miklós: Felsőmagyarországi táncok.

7.35: „A legnagyobb magyar szalószínész.”
Pukánszky Kádár Jolán dr előadása Nádai Ferencről. Felolvasás.

8.00: Hírek, ügétőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Zenekari művek hanglemezeiről.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával.

11.05: Háziasszonyok tanácsadója: „Piros tojás, himes tojás.” Féja Tiborné előadása.

11.20: Szórakoztató hangszerszólók hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: Flotow: Márta, nyitány (berlini operaház zenekara, vezényel dr Hans Schmidt-Isserstädt). Hanglemek.

3.35: „Petőfi-versek a népdalköltészetben.”
Dalok és hanglemek. Összeállította és bevezetőt mond Korányi Ilona. A dalokat Rajszyné-Libay Ica és Fischer Károly éneklék.

4.15—6.10: Azonos Budapest I. műsorával.

6.10—6.45: Olasz nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

6.45—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomással, 9,125 kilocikluson, 32,88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Délibáb

Harangozó Gyula
7.30 (Vajda M. Pál f.)

Csütörtök

MÁRCIUS 14

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna. Hírek. Közlemények. Hanglemezek.

Utána: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: 1. „Bujdosó honvédek.” 2. „Bardi úrfi német tudománya.”

Móricz Pál elbeszélései. Felolvasás.

10.45: „Ki volt Vasváry Pál?”

Irtta Koppány István. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: A rádió szalózenekara.

1. Maxen: Bella Donna, pasodoble; 2. Ranzato: Éjfél Velencében; 3. Jurmann—Kaper: Kaland a Lidón, tangó; 4. Geisler: Három vidám kis darab; 5. Czinka Panna nótája; 6. MacDowell: Boszorkánytánc; 7. Ziehrer: Bécsi polgárok, keringő; 8. Liszt: XII. magyar rapszódia.

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: A József nádor 2. honvédegylete zenekara.

Vezényel Seregi Artúr. 1. Pécsi József: Petőfi, nyitány; 2. Szőllőssy Ferenc: Az 1848—49-i szabadságharc zenegyöngye, egyveleg; 3. Kálmán Imre: Fortissimo, egyveleg.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Arfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerek.

4.15: Ruszlu hallgatóknak.

Oszuszkya Mária ruszlu népdalokat énekel, kiséri Eugén Stepat balalajkazenekara.

Peredaesa dlya podkarpatszkich ruszinov. Maria Oszuszkaja iszpolnit narodnoja piszni v szoprovozsdenij balalajecsnavo orkesztra Jevgenija Stepata.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszlu nyelven.

5.15: „A helyes istállótrágyakezelés.”

Zucker Ferenc dr fővegysz előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.

5.45: Marschalkó Mignon zongorázik.

Magyar zongoramuzsika. 1. Liszt: Ricordanza; 2. Halmos László: Bihari szvit.

6.05: Dávid Iván előadása.

6.30: Pertis Jenő cigányzenekara.

7.15: Hírek.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése.

I. „Romeo és Júlia.” Táncköltemény 1 felvonásban. Zenéjét szerette Csajkovszkij. Vezényel Kenessey Jenő. Szövegét Shakespeare drámája után írta, koreográfiáját tervezte és rendezte Harangozó Gyula.

II. „Parasztbeesület.” Melodráma egy felvonásban. Szövegét írták Targioni-Tozzeti és Menasci. Fordította Radó A. Zenéjét szerette Mascagni P. Vezényel Berg Ottó. Néhai Szemere Árpád rendezése szerint. Személyek: Santuzza — Bodó Erzsí; Lola — Kovács

Jolán; Turiddu — Laczó István; Alfio — Maleczky Oszkár; Lucia — Németh Anna. III. „Poloveci táncok.” Borodin „Igor herceg” c. dalművéből. Vezényli Rubányi Vilmos. A táncok koreográfiáját tervezte Harangozó Gyula. A poloveci leány dalát Németh Anna énekli.

A „Romeo és Júlia” után kb.

8.20: Hírek és sporthírek.

A „Parasztbeesület” után kb.

9.55: Hírek magyar, szlovák és ruszlu nyelven, időjárásjelentés.

A „Poloveci táncok” után kb.

10.45: Azonos Budapest II. műsorával.

11.00: Hírek német, olasz, angol, francia és esperantó nyelven.

11.25: Filmszámok hanglemezeiről.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4.15—4.45: Filmdalok és táncszámok hanglemezeiről.

5.15—5.45: Szórakoztató hanglemezek.

6.45—7.15: Angol nyelvoktatás.

J. W. Thompson előadása.

7.30: Berezzeli Károly, K. Harmath Imre és Pusztai Sándor verselkből adnak elő.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszlu nyelven.

8.25: Magyar és külföldi tánclemezek.

9.35: Időjárásjelentés.

9.40: „Blkaviadal Lisszabonban.”

Pajzsz Elemér előadása.

10—11.00: Oláh Kálmán cigányzenekara muzsikál.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: Szlovák hallgatóinknak: „Március 15-ike jelentősége.” Pásztor János dr előadása.

11.25: Magyar nóták és csárdások hanglemezeiről.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—3.25: Azonos Budapest I. műsorával.

3.25: „Kassa legtragikusabb szabadságünnepe.” Vécsey Zoltán dr előadása.

3.45: Kamarazene hanglemezeiről.

4.15—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: Angol nyelvoktatás. Átvétel Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9,125 kilocikluson, 32,88 méteren.

Éjjel 1—2.30 óráig.

GUIDO RENDI világhírű festőművész „Krisztus a töviskoronával” és **CARLO DOLCI** „Szűz Mária” című festményének színes reprodukcióját 60 fillér elzetes beküldése mellett bérmentve szállítjuk. Utánvételes küldés 75 fillérrel drágább. Egy-egy kép 35 cm magas és 26 cm széles. Megrendelhető: Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Böszörményi Nagy Béla
4.30 (Ryba felv.)

Andor dr miskolci lelképásztor, egyházkerületi főjegyző.

10—10.55: Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi plébániatemplomból.

A szentbeszédet mise közben Csókás Károly gutai plébános mondja. Énekel a templom énekkara Berg Ottó vezényletével. Orgonál Kereszty Jenő.

11—12.15: Evangélikus Istenisztelet a bécsi-kaputéri templomból.

Prédikál Zemann Zoltán tállyai lelkész.

12.20: Az Operabáz zenekara.

Vezényel Dohnányi Ernő. 1. Böhm Gusztáv: Debreceni bíró, nyitány; 2. Dohnányi: Ruralla Hungarica; 3. Szabados Károly: Bolygó tüzek, scherzo; 4. Weiner: II. divertimento; 5. Liszt: II. rapszódia; 6. Berlioz: Rákóczi-induló.

1.45: Hírek.

2.00: Magyar művészlemez.

1. Erkel: Bánk bán — Hazám, hazám (Halmos János); 2. Liszt: Sursum corda (zongora: Bartók Béla); 3. Erkel: Hunyadi László — La Grange ária (Szabó Lujza); 4. Hubay: Zefir (hegedű: Szigeti József); 5. Sztrojano-vits Jenő: Ninon, borsdal (Csóka Béla); 6. Szezhó Sándor: a) Megyen már a hajnal-csillag; b) Szegény asszony fia vagyok, népdalfeldolgozások (Budai Dalárda, vez. Szezhó Sándor); 7. Bartók: Régi magyar táncok (zongora: a szerző); 8. Poldini: Farsangi lakodalom — Kálmán diák dala (Halmos János); 9. Vecsey: Chanson nostalgique (hegedű: a szerző); 10. Hubay: Cremonai hegedűs — Madárdal (Szabó Lujza); 11. Geszler György: Bűgöcsiga, gépetűd (zongora: Comensoli Mária); 12. Dohnányi átírata: a) Valaki jár udvaron; b) Tanuld, asszony (Szedő Miklós dr); 13. Noszeda Károly: népdalfeldolgozásai. Előadja a Vakok Homérosz Énekkara, vez. Schmitz Gusztáv; 14. Zsolt Nándor: Szita-kötők (hegedű: Zathureczky Ede); 15. Kodály: a) Háry János — toborzó (Palló Imre); b) Háry János — Szegény vagyok (Nagy Izabella); c) Háry János — Tiszán innen, Dunán túl, kettős (Nagy Izabella és Palló Imre).

3.00: Tarka gyermekdelután.

Irtá és vezeti Kilián Zoltán. Közben előadásra kerül Nagy Barna: „A kis Jókai” c. hangjátéka. Előadják a gyermekszereplők.

3.30: A m. kir. honvédelmi minisztérium I. sz. regősesportjának műsora.

4.00: „A magyar tisztikar és legénység a századok tükrében.” Erdélyi Gyula dr egyetemi magántanár előadása.

Péntek

MÁRCIUS 15

BUDAPEST I.

8.00: Ébresztő.

Utána: Szózat.

Majd: Hanglemezek.

8.45: Hírek.

9—9.55: Református Istenisztelet a Kálvin téri templomból.

Prédikál Enyedi

4.30: Böszörményi Nagy Béla zongorázik.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.15: A rádió szalózenekara.

6.10: Petőfi-versek.

Elmondja Timár József, a Nemzeti Színház tagja.

6.30: Bura Sándor eigányzenekara muzsikál.

Közben

6.45—6.55: Sportközlemények.

7.15: Hírek.

7.25: Bura Sándor eigányzenekara toborzókat játszik.

7.40: „Bánk bán.”

Tragédia 5 felvonásban. Irtá Katona József. Rádiószínpadra alkalmazta és rendezte Németh Antal dr. Személyek: II. Endre — Toronyi Imre; Gertrudis — Mátray Erzszi; Béla — Szendei Gyuri; Endre — Dévényi Gyuri; Ottó — Jávör Pál; Bánk bán — Kiss Ferenc; Melinda — Tőkés Anna; Mikhál bán — Gabányi László; Simon bán — Földényi László; Petur bán — Somlay Artúr; Miska bán — Tompa Béla; Solom mester — Pataky Jenő; Bendeleiben Izidora — Endre Gabriella; Egy zászlós úr — Kamarás Gyula; Egy udvarnok — Szőke Sándor; Biberach — Uray Tivadar; Tibore — Maklár Zoltán.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, sporteredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Magyar tánclemezek.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Farkas Jenő eigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15—12.15: Csorba Dezső eigányzenekara muzsikál.

5.40—6.00: „A költő elmémul.”

Egy Viktor irodalomtörténeti előadása.

8.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

8.25: Magyar szerzők művel. Hanglemezről.

9.35: Időjárásjelentés.

KASSA (259.1 m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Március Idusa.” Darkó István előadása.

11.20: Hanglemezek.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00—4.00: Azonos Budapest I. műsorával.

4.00: A kassai állami felsőkereskedelmi iskola március 15-iki ünnepi műsora.

4.30—5.40: Azonos Budapest I. műsorával.

5.40: A szlovák ifjúságnak: A kassai állami polgári iskola szlovák tagozatának március 15-iki ünnepe.

6.10—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívőjeles adóállomáson, 9.125 kilohertzeken, 32.88 métereken.

Éjjel 1—2.30 óráig.

Dr. Passuth László
Bp. II. 8.25

Szombat

MÁRCIUS 16

BUDAPEST I.

6.45: Ébresztő. Torna.
Hírek. Közlemények.
Hanglemezek.
Utána: Étrend.
10.00: Hírek.

10.15: Ifjúsági rádió.
„Régi hangszereket
ismerünk meg ma!”
Kilián Zoltán be-

szelget három gyermekszereplővel. Közben
hangpéldák lemezzel.

10.45: „Mit nézzünk meg?”

A kelta ékszereket a Nemzeti Múzeumban.
Ismerteti Gallus Sándor dr. Felolvasás.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Harangszó. Himnusz. Időjárásjelentés.

12.10: Keöry Erzsébet hegedűl zongorakísérettel.

12.40: Hírek.

12.55: „Éneklő ifjúság.”

Közreműködik a Szent Margit tanítóképző
intézet énekkara M. Fodor Anna vezetésével
és a nagykorúsi Arany János fiúgimnázium
énekkara Márton Barna vezetésével.

1.20: Időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Szórakoztató művészlemez.

1. Nicolai: A windsori vig nők, nyitány (berlini áll. opera zenekara); 2. Moszkovszkij: Lengyel dal (Janusz Poplawski); 3. Delibes: A cadixi leányok, dal (Dusolina Giannini); 4. Goldmark: Sába királynője — bevonulási induló (berlini áll. opera zenekara, vez. Blech); 5. Coates: Madarak az éjben, dal (Georges Thill); 6. Ravel: Alborada del grazioso (zongora: Carlo Zecchi); 7. Finn dal (Rautawaara); 8. Haydn—Wood: Mannin Veen (Man szigetén, New Light szimfónikus zenekar); 9. Fiorelli: Olasz dal (Gino Reggiero); 10. Chiara: La spagnola, dal (Rosetta Ferlito); 11. Glazunov: Koncert-kerengő (sanfranciskói szimfónikusok, vez. Alfred Hertz).

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfojlamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: Diákfélóra.

„Híres magyar iskolák.” Marék Antal dr előadása a budapesti piarista gimnáziumról. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Hírek szlovák és ruszin nyelven.

5.15: Mursi Elek cigányzenekara muzsikál.

5.55: „Házilipari problémák.”

IV. Benkő Sándor m. kir. házilipari főfelügyelő előadása.

6.15: A rádió szalónzenekara.

1. Lehár: Mulató istenek, nyitány; 2. Künneke: Operett-részletek; 3. Sipos István—Vécsey: Jöjj hát, keleti slowfox; 4. Malversi: Spanyol tánc; 5. E. Fischer: Linzi torta, keringő; 6. Gebhardt Rio: Sakk matt, fox; 7. Logodi Frigyes: Arvalányhaj; 8. Részletek Strauss János műveiből (Körngold feldolgozása);

9. Llossas: Granada, tangó; 10. Hartmann: Erdei csalogány, polka; 11. Grothe: Fox-induló.

7.15: Hírek.

7.25: Hangszerszólók hanglemezzel.

7.50: Londoni levél.

8.10: „Operett-részletek.”

A Budapesti Hangverseny Zenekart Fridl Frigyes vezényli. Közreműködik Neményi Lili és Nagypál László, az Operaház tagja (ének). 1. Strauss János: a) Denevér — I. Nyitány; II. Magyar dal és csárdás (Neményi); b) Egy éj Velencében, gondoladal (Nagypál); 2. Szabados Béla: Bolond Istók—Ripegős-ropogós (Neményi); 3. Kálmán: Jozefin császárné — a) Ária (Nagypál); b) Kettős; 4. Nedbal: Lengyelvér, keringő (zenekar); 5. Buttykay Ákos: Ezüst sirály, kettős; 6. Heuberger: Operabál, részletek (zenekar); 7. Lehár: a) Végre egyedül — Havasi gyopár, dal (Neményi); b) Cärevecis — Volga-dal (Nagypál); 8. Fall: Elvált asszony — Gonda dala (Neményi); 9. Huszka: Piros róza — a) Laci dala (Nagypál); b) Álmodjunk, kettős; 10. Gilbert: Mozikirálynő, részletek (zenekar).

A szünetben kb.

8.45: Külügyi negyedóra.

9.40: Hírek, időjárásjelentés, hírek szlovák és ruszin nyelven.

10.10: Magyar Imre cigányzenekara muzsikál.

11.00: Hírek német, olasz, angol és francia nyelven.

11.20: Magyar és külföldi tánclemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félóraja.

8.00: Hírek, ügetőversenyeredmények, hírek szlovák és ruszin nyelven.

8.25: „A világ városa.”
Passuth László dr előadása szicíliai városokról.

8.50—10.00: Kamarazene és nagyzenekari művek hanglemezzel.

KASSA (259. I m.)

10—11.00: Azonos Budapest I. műsorával. (10-kor hírek.)

11.05: „Legenda a kassai 34-esekről.” Miskolczy Rudolf előadása.

11.25: Magyar indulók hanglemezzel.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12—6.45: Azonos Budapest I. műsorával.

6.45—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági előadásának átvétele Budapest II.-ről.

7.15—éjjel 12.15: Azonos Budapest I. műsorával.

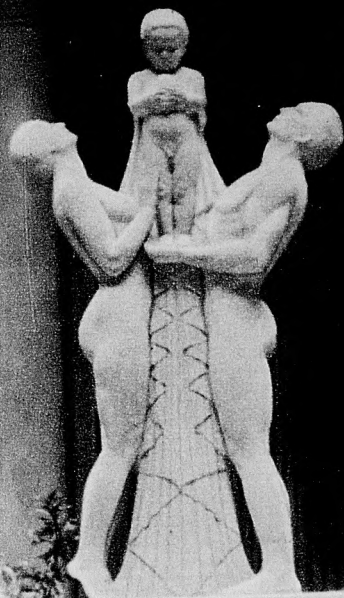
RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAT4 hívójeles adóállomáson, 9.125 kilocikluson, 32.88 méteren.

Éjjel 12—1.30 óráig.

Déliabát

„Gyermekek a művészetben“

**Barabás Miklós :
„Hinta“**

**Szánthó Mária :
„Álomország“**

**Liezkai-Kováts :
„Jövendő“**

**Ligeti Miklós :
„Csókolódzó gyermekek“**

Mintha a tavaszi napfény aranyzuhataga csapott volna be a városligeti Műcsarnok klasszikus termeibe, ahol most a legszebb mosoly, derű, öröm fogadja a közönséget. A színes képekről üde kis gyermekarcok virágoznak felénk, a szobrokról buksi fejek nevetnek, kacarásznak. „Gyermekek a művészetben“, ez a címe a Műcsarnok új kiállításának, ahol a magyar képzőművészgárda legtehetségesebb tagjai mutatják be, hogy miként látják a szebb és boldogabb jövő apró kis részeseit, a síró, nevető, mosolygó, kacagó gyermekeket.

A fiú vidékről került a fővárosba, a latin-történelem-földrajz tanári szakon folytatta tanulmányait és közben szép tiszta kiejtéssel, megbízhatóan megtanult franciául. A nyári szünidőben nem volt kedve hazautazni; két öreg, földműves nagyszülője élt otthon, ő a könyveivel és gondolkozásával csak terhükre lett volna. Maradt a városban, a szőnyeges, fotós könyvtártermek kultúrált bőségéért és az alkonyati sétányok izgalmas forgatagáért. Úgy járt a szürkületi utakon, lassan, figyelmesen, tág szemmel, mintha keresne valakit. Pedig nem ismert senkit.

Nyárra bezárnak a diákmenzák. A fiú — emlékszem, én tanácsoltam, — elment a dunaparti szállóba, az igazgatónál ajánlkozott irodai munkára, ebédért. A személyzettel együtt evett. Tápláló leveseket, csodás ízű főzelékeket, peccsenyét kapott itt korlátlanul, s a hallgatag fiú váratlanul kihízott, megerősödött. Ebéd alatt hallgatta a londonereket, lífteseket és szobapincéereket, már tudta, hogy a második emeleten a külföldi filmszínésznő mit reggelizik és milyen köntösben megy a fürdőszobába. Az ausztráliai úr pedig esténként százpengősöket dob a cigánynak. Ebéd után a hall homályos sarkába ült, onnét szemlélte az embereket és lassan felismerte a filmszínésznőt, meg az ausztrálit. Néha,

mikor fáradt volt és az esze nem tiltakozott, látomása támadt: szüleire gondolt, akik rég meghaltak és életükben izzadságosan munkálták kis földjüket, nyers paradicsomot és kenyeret ebédeltek és hűvös időben az istállóban háltak.

Mikor újra jelentkezett az igazgatónál, említette, hogy féltév mulva diplomája is lesz; azután alkalmazták idegenvezetőnek autocarokra, amelyekkel a külföldi vendégek járnak a várost. A társaskocsi elejében, szemközt a várakozó arcú idegenekkel, két flanelzakóban, vászoningben, színes nyakkendővel állt a fiú, szomorú, nagyszemű magyar arcával, puhabarna hajával. Hatalmas alkatú kezét felemelte, kimutatott az országház götikájára és hűvös francia fogalmazásban néhány színes mondatot adott hozzá a történelemből. A kocsi végében egy vékonyarcú, csontosállú, fiatal francia hölgy a mondat után nem nézett ki a parlament esúcsíveire, hanem a fiún felejtette a tekintetét. Később külön magával vitte a fiút tanulmányútra a Várba és Esztergomba. Vékony, magas nő volt, könnyen, halkán és szellemesen beszélt, a szeme olyanfajta élénk, gyerekes és meghatódott fényű, mint Louise Raineré.

Már lusta őszi fény szárította a szigeti fák lombját, még mindig Budapesten volt. Egé-

LENYÜGÖZVE ÁLL AZ EGÉSZ VILÁG

a finn népnek a világtörténelemben egyedülálló hősiessége előtt. E nép hősiessé elszántsággal küzdött mindég, ha szabadsága veszélyben forgott, de a békés időkben végzett munkája is csodálatot érdemel. Munka után, a hosszú sarkvidéki estéken összeülnek a családok, előkerül az ősi hangszer, a koboz és a finn nép lelke szólal meg azon. Előadják a nép ajkán élő csodás hősmondákat, amelyek évszázadok óta apáról fiúra szálltak és élnek tovább a következő generáció mesére fogékony lelkületében is. Csodás könyvet gyűjtött egybe e hősmondákból **Lönnrot III** és finn tanár mintegy 22.000 verssorban. A hősköltemény címe

KALEVALA

amely Vikár Béla mesteri fordításában, a Lafontaine Irodalmi Társaság kiadásában, **páratlanul olcsó áron** kerül most a magyar olvasóközönség elé. **Három** izléses félvászonkötésű kötetből áll a mű, **egy-egy kötet ára 96 fillér**, a teljes sorozaté tehát

2 PENGŐ 88 FILLÉR BÉRMENTVE

A mű márciusban fog megjelenésre kerülni, de csak annyi példányban, amennyire előzetes megrendelés történik, ajánlatos tehát már most a megrendelést feladni. A mű megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében **Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány u. 12**

szen átformálta a fiú életkörülményeit, beosztását, de arra vigyázott, hogy a tanulást ne hagyja el. Gyakran sétáltak a szigeten, csendesen léptek egymás mellett, a lány ez időben nyugodtabbnak látszott és a fiú arca talán érzelmesebb volt. Kevés szóval beszéltek, mint akik csupán jelekből értenek gondolatorokat. A francia nő gyakran őszinte csodálattal szemlélte a fiú hatalmas tenyerét, a fiú pedig gyengédséggel, csaknem sajnálva nézte a másik kicsiny, lelkes arcát. Valahogy bánatosak és boldogok voltak egyszerre; soha nem veszekedtek, mint azok, akik messze előre látnak.

A fiú utolsó vizsgájára is elment a lány, beült a hátsó padosorok közé. Nyakára csavart szivárványszínű muszlinsálat viselt és nagyon széles kerületű, fátóval átkötött halványsárga szalmakalapot. Szelíden és komolyan ült, egyenes derékkal és sugárzó, kérdő tekintettel nézett a katedra felé. Az idős professzor mindegyre nyakkendőjéhez kapott és nyugtalanul tette fel a kérdéseket...

Azután nemsokára elutazott, de utoljára, este, erősen becsipett. Ezt így akarta, mondta. A pályaudvarra galambszürke kosztümben érkezett ki, hosszúujjú, varrott kesztyűben. Fázósan lépkedett, ősz volt már. A kocsijelzője előtt megfordult:

— Én írjak először? — kérdezte.

— Nem, ne — felelte a fiú. — Ügyis elmegyek. Persze, nem is mondtam, örököltem! És örömmel nevetett:

— Egyik nagybátyám, valamelyik faluban, messze, nagyon messze faluban, tudja, sokkal messzebb ám, mint Párizs... ott rámhagyott egy kis házat, szőlővel és néhány holddal. Oda megyek. A diplomával ügyis csak küzdelmet kellene vívnom... S én ott, messze is megélek, csendben. Most maga elhagy, s egyszerre elhagy a vágyam is, hogy valaha külföldre utazzam, válogatott kalandok felé, a millióarcú emberek felé, ami azelőtt olyan lázasan csábított. Ez volt az irány, amerre önzön végig akartam gázolni, az apámék, nagypapámék helyett is. Nem tudom, érti-e? Mennyit ültem krómnikkeles, csillogó utazási irodákban, hajócsatlakozásokat kerestem — és most megérkezem még meszebb, egy kis kunyhóba, valami járatlan domb mögé. Nem tehetek róla, a véremben érzem ezt az utat oda. Maga volt számomra a másik élet vágya — milyen jó, hogy megismertem. Ahogy most itt áll és szép, selyemharisnyás lábával a vonat lépcsőjére lép, nagyvilágian, ez a kép nekem örökre megmarad, ez még az enyém. Aztán...

— De ha meghívnám hozzánk, Párizsba... — próbálta kérni a lány.

— Nem lehet, mert aztán Párizsból nem jó hazajönni a tizenöt holdra. Ne is írjon, ott lenn, a munkások között biztosan megönsülök. Higgye el, így kell lenni.

Magasra kapta fejét a fiú, erős, megkeményített arccal mosolygott.

— Ó, de bolond! — kiáltott a lány, de könnyesen elkapta a fejét, felszaladt a lépcsőn és a vonat elmozdult.

Délibáb

Ime ezért használok az új Tokalon pudert

mondja

TROUBETZKOY ÁLLA HERCEGNŐ.

- ★ Igen sok legújabb divatú, előnyös árnyalatban készül.
- ★ Finomabb és könnyebb, mint sok más, általam eddig használt puder.
- ★ Szeretem valódi francia virágpárfömjének nagyszerű illatát.
- ★ Meggyőződtem róla, hogy egész nap tapad az archoz, ami nem minden puderről mondható.
- ★ Szélben, esőben is biztosítja arc-bőröm üdeségét és báját.
- ★ Bizonyos vagyok benne, hogy semilyen áron sem kaphatnék jobb pudert.

Eleanor Powell
(Metro—Goldwyn—Mayer f.)

tetszik neki az ápoltság, a finom kozmetika.

Ha a nők beelátnának a férfiakba, ezzel a dologgal kapcsolatosan ugyancsak furcsa dolgokat láthatnának. Nevezetesen azt is, hogy legtöbb férfinál ez a nagy ellenkezés nem egyéb, mint *előre felmentés-keresés és biztosítás az esetleges félretekintgetések miatt*. Ha ugyanis a feleség ápolatlan, és mert az, öregebbnek, sőt nem egyszer öregnek hat, a férj nagyon könnyen elcsitítja a lelkiismeretét, ha idegen asszonyok szépségére feledkezik azzal, hogy: „nem csoda, hiszen a feleségem öreg és csúnya”.

Ismerek férjet, akinek felesége harmincesztendős korában kezdett öszülni. A férj „nem engedte” befesteni a haját. Az asszony harmincöt éves korában, tehát egészen fiatalon, hófehér volt. A férj, mert vagyoni viszonyai megengedték, és mert szerinte „öreg felesége van”, ugyancsak szórakozott jobbra, balra.

Ismerek másik férjet, akinek felesége erősen hajla-

Az érvényesülés mai kemény harcában egyre több és nagyobb jelentősége van a nő szépségének és ápoltságának. Mert bármit is mondanak a női szépség közömbösei és az ápoltság látszólagos ellenségei, olyan ember nincs — sem nő, sem férfi, — aki nem szívesebben van együtt szép és ápolat nővel és nem szívesebben alkalmaz ilyen nőt, mint csúnyát és ápolatlant.

Alapjában véve csúnya nő... nincs... Csak ápolat nő van és ápolatlan. Mert a csúnya arcvonású nő is, ha szelleme friss, ha a derű vagy gondolkodás mint a napsütés tör át arcvonásain és ha arca ápolat, alakja jó, mindig nyújthat kellemes látványt és ápoltsága, ezze segítségével mindig elérheti azt, amit akar.

A szépségápolás legfőbb ellenségei, furcsa, de való, a férfiak, *főként a férjek közül kerülnek ki*. A férjek jelentékeny része elítélő, lenéző hangon nyilatkozik az ápolat, rúzsosított, púderozott nőről és „nem engedi”, hogy felesége használjon valamit. Ilyen álláspontot azonban rendszerint *csak a feleségével követ*, mert idegen nőkön, ahogy ezt nagyon sokszor tapasztaltam, nagyon is

Cecilia Parker
(Metro—Goldwyn—Mayer felv.)

mos a házra. A férjnek csak a kareszt nők tetszenek, mégis, feleségének bebeszélte, hogy, ha hízik, még jobban fog tetszeni neki és valósággal tömi a szerencsétlen asszonyt hízlaló dolgokkal. Ugyannyira, hogy az már túl van a kilencven kilón. Ez azt eredményezi, hogy a háztartási munka elvégzése közben halálosan kifárad, és hogy délután vagy este nincs kedve nem elmenni valahova, de még csak átöltözni és újra fésülni sem. A férj így egyedül szórakozik, mert hát a felesége fáradt és jobb neki, ha pihen.

Ne vegyék hát az asszonyok olyan halálosan komolyan a férjnek az ilyenfajta kijelentéseit. (Annál is inkább, mert minden asszony egész sereg más kijelentését sem veszi halálosan komolyan.) Ne fessék magukat, hogy az erősen kirívó legyen, hanem csak finoman, úgy, ahogy a *természet festi a szép, egészséges, barnapiros arcokat. És ápolják magukat, ellenőrizték a testsúlyukat és vigyázzanak ruháik jó, előnyös szabására, színére, általában mindenre, ami külső előnyeiket befolyásolhatja.*

Ugyancsak ezeket követeljük meg a lányaitól is, már a serdülő korban. Igaz, hogy akkor még rúzsra, púderre nincsen

Szépségápolásra Földes Margit-crème

szükség, sőt nem is szabad használni, de szükség van szappanra, kefére, és meleg vagy állott vízre, a naponta legalább kétszeri alapos mosakodáshoz és a minél gyakoribb fürdőre.

A leányokba bele kell nevelni — mert sajnos, nincs meg mindegyikben — a szépség és ápoltság vágyát és szeretetét. Meg kell nekik magyarázni, hogy ahogy az ember mindent megtesz agya kiművelésére, éppen úgy meg kell tennie szépsége kiművelésére is, mert ahogy *egymagában csak félték az ápolatlan vagy csúnya külsőbe rejtett ész, éppen úgy egymagában félték a szép külső is... Együtt azonban nagy érték a kettő és ennél nagyobb értéket egyetlen nő sem kaphat útravalónak, ha megindul az élet, az érvényesülés és a boldogság felé.*

Bozzay Margit

VEGYES FELVÁGOTT

Öltöző

A már nem éppen bakfiskorban lévő színésznő azt mondja az öltözőben egyik kolléganőjének:

— Elikém, te kitűnően értesz a maszkírozáshoz. Szeretném, ha adnál egy baráti tanácsot.

— Éspedig.

— Az új darabban egy öreg nőt kell játszanom. Mit gondolsz, mivel maszkírozom magamat öregre?

— Púderrel.

A színésznő csodálkozik.

— Hogyan? Sok pudert feltenni?

— Dehogy — szól az angyali türelmű kolléganő. — Sokat letörölni!...

Sokoldalú ember

A „Fészek” játékszobájában: különösen a késő délutánonkint elkeseredett alsós-ütközetek folynak. A csata színhelyén mindennap megjelenik az ismert vígjátékíró is, hallatlan optimizmusával és — elmaradhatatlan balszerencséjével. Napról-napra tekintélyes summát veszít s rendszerint azzal a szent fogadalommal távozik a klubból, hogy többé a lábát sem teszi be a kártyaszobába.

Mondanunk sem kell, ügyebár, hogy a fogadalom másnapra már hatályát veszti. Az írónak nemrég került színre az új darabja, de a tantiémek nagyrésze már régen elúszott a klubban. Egyik délután Gózon Gyula is belátogatott a játékszobába, ahol megpillantván az izgatott szerzőt, így szólította meg:

— Hiába, maga igazán sokoldalú ember...

Déliabáb

— Hogy érti ezt? — kérdezte meglepetten a szerző.

— Nemcsak, hogy megírja a darabját, hanem mingyárt el is játssza...

Az örökség

Sokat ugratják a törzsasztalnál az egykor népszerű humorista fiait. Öten vannak a fiúk és valamennyien a művészpályán próbálkoznak, több-kevesebb eredménnyel. Az egyik, aki az újságírás Parnasszusát ostromolja, már nem bírta tovább a csipkelődést és kifakadt:

— Akármit is beszélnek az urak, mindenki be kell lássa, hogy mi, gyerekek, a papa tehetségét örököltük.

Mire az ismert kritikus rávágja:

— Igen, csak egy kicsit sokan osztottatok rajta...

A gyorsrajzoló

A képzőművészeti iskolában a festőművész-rajztanár azt a feladatot adja a növendékeinek, hogy rajzoljanak egy házfalat, tele plakátokkal. Alighogy megkezdődik a munka, a közismerten lusta festőnövendék máris leteszi a ceruzát.

— Hát már készen van? — kérdezi a tanár.

— Hogyne! — mondja a piktorjelölt.

A tanár kíváncsian odalép a növendékhez és megnézi a rajzot, amelyen egy üres házfallal látható a következő felírással:

PLAKÁTRAGASZTÁS TILOS

álláspontról

írta Torday Sándor

Kedves barátom kijelentése nagyon felháborított. Azt állította, hogy ő soha életében még nem hazudott, nem lopott, nem csalt, nem hallgatott el semmit, sőt még kifogást sem használt. Kétkedem, hogy egyáltalában van-e ilyen ember a földön? Van-e valaki, aki nyugodt lelkiismerettel elmondhatja magáról, hogy mindezen bűnök közül legalább egyet nem követett el? Legalább egyet — mondom — de legalább a felére gondolok. Persze, tudom, hogy igen sokan vannak, akik egész életükben nem kerültek összeütközésbe a törvénnyel, nem voltak börtönlakók, sőt még az ügyvédek társaságát is kikerülték. De nem minden büntett nyeri el méltó büntetését, nem minden büntényt tárnak fel és nem minden bűnös lakol.

A Délibáb színházi lap, tehát kezdjük a színházzal, a kávéházzal. Köztudomású dolog, hogy a megváltott jegy a színházban az előadás élvezetére jogosít. Az előadás tartama alatt használhatjuk a széket, amelyre jegyünk szól, élvezhetjük a fűtést, és sétálhatunk szünetben a folyosókon. Azonban ahhoz már nincs jogunk, hogy például a szék karfájából egy darabot emlékül hazavigyünk és ha betörünk egy tükröt, tudjuk, hogy meg kell fizetnünk. Azonban... a páholyfüggönyök rojtját, a kávéházi terítők büntetlenül fonhatjuk, sodorhatjuk, csomózhathatjuk, tépdeshetjük. Én, ha kávéházban ülök, mindenekeelőtt megnézem, hogy milyen a terítő rojtja és már tudom, hogy ki ült ott előttem. Ha szépen fonatokba van befonva, akkor hölgy volt, ha ellenben zavaros csomókba kuszálva találok, akkor férfi volt az illető.

Ne tagadjuk, vendéglőben már zsebünkbe csúsztattunk két-három darab fogpiszkálót, mert éppen előttünk állt és nem tudtunk ellenállni a kísértésnek. Nemkülönböztetve kávéházi gyufatartóból is kiemeltünk néhány szál gyufát: **éppen nincs nálam elegendő felkiáltással.** És a szállodában az írószobában heverő gémkapocstömög határozottan csábít a bűnre. A szállodai levélpapírról már nem is beszélek. Egy kedves barátnóm csak azért utazik nyáron el, hogy télire ellássa magát levélpapírral.

Aki ezen bűnök felsorolása után még mindig tündöklően tisztának érzi magát, az ne örvendjen, mert most következnek a hazugsági bűnök. Csodálatosképpen a most következő hazugsági bűnök felsorolásában a férfiak vannak túlsúlyban. A kifogások hazugságáról beszélek. Miért késik valaki egy találkáról? vagy miért nem telefonált idejében? A legáltalánosabb kifogás: rossz a telefon. Ilyenkor hasznos az ikerállomás, tudnillik, **mindig az iker** beszél. Még olyan ikertelefontulajdonossal nem beszéltem, aki saját ikrével meg lenne elégedve. Hiába a természetben sincs módunkban megválasztani ikrünket és sajnos a telefónnál sem. Még jobb kifogás, hogy a hívott szám mással beszél.

Következnek az **óra-változatok.** Beethoven kezdő volt ahhoz képest, hogy egy pesti hány óra-változatot ismer. — Késik az óram — mondja az egyik. Érthetetlen, éppen ma megállt — szól a másik. Tegnap vittem az óráshoz, tisztítani kell. Furcsa, nálam ennyi és ennyi óra van, ügylátszik a rádió megint nem mondja be pontosan a pontos időt. Otthon felejtettem az órámat.

Persze vannak más hazugság-kifogások is. Például a villamos. A villamos, amelyre az ember „órákig” vár, amely éppen az ember orra előtt ment el, vagy a zsúfolt villamos, esetleg autóbusz, amelyre már nem lehetett felkapaszkodni és végül a merész állítás, hogy elakadt a villamos. A nagyon vakmerők azonban attól sem riadnak vissza, hogy egy villamos összeütközést elmondjanak. Persze másnap az újságok a rettenetes szerencsétlenségről egy szót sem írnak. Aztán következnek az otthonnal kapcsolatos hazugságok. A szobalány felmondott és meg kellett várni, amíg csomagol. Vendégek jöttek. Kellemetlen, tolakodó emberek, alig lehetett őket lerázni.

A hazugságok, kifogások ilyen töméntelen változatán elmélkedtem amikor, egy hölgyre kellett várakoznom. Csendes dühömet úgy igyekeztem csillapítani, hogy az összes lehetőségeit elképzeltem a késés valódi okának, majd elképzeltem, hogyha nincs valódi ok, akkor mi lesz a kifogás. Mi lesz a hazugság!?

És a hölgy igen tekintélyes késéssel megérkezett. Sugárzott a nyugalomtól, fölényes volt a mosolya és elbájoló a hanghordozása. Bizalmatlanul vártam, hogy milyen kifogást találhatott, ami ennyire megacélozza önbizalmát. A hölgy azonban egy szóval sem említette, hogy miért késett. Én ezt az állapotot soká nem bírtam és végre megkérdeztem, hogy miért késett? Rámemelte gyönyörű szemét, ajkai ártatlan csodálkozással felfelé húzódtak és aztán könnyed természetességgel kijelentette: arról aztán igazán nem tehetek, hogy magának olyan utálatos szokása van és mindig pontos.

Gyermekeink fogai

*gondos ápolást követelnek.
Főképpen a fogzománcre kell
különös gondot fordítani.
Alágy Odol fogpép, amely a
fogakat fehéren és egészségesen
tartja, biztosíték arra, hogy a
fogcsont védőrétege karcoldá-
soktól nem sérülhet meg.*

ODOL

„TÚR ÉS VIDÉKE“

IRTA: VÁRKONYI ZOLTÁN

A nyomda maga igen barátságos környezetben zakatolt. Dús kertből vezetett a feljáró, négy lépcsőfok és a kert bokrai közt, néhány nedves kefelenyomat okvetetlenkedett meggyalázva a zsendülő tavaszi zöld természet békéjét. Egy kis lugasban a laptulajdonos aludtejet, hangosan és meglegetten. Néha gyümölcsöt ettek utána, de ennek következményeiről jobb, ha nem beszélünk. Dizse, a főszerkesztő, Dezső-höl elnyomorított keresztnevével, síma fekete hajával s alig fehérebb kaucuk gallérjával szívesen hancúrozott a tulajdonos gyerekeivel, be sem nézett a nyomdába és elvárta, hogy Kenedics bácsi kítótyogjon a kertbe a kefelenyomatokkal.

A „Túr és Vidéke” családi lap volt, egész családi és a kisváros előkelőségei szívesebben olvasták a Türi Ujságot, amelyet a Fő uccai nyomdában készítettek s amelynek határozottan városi jellege volt. Az örök küzdelem a helyi sajtó két orgánuma között már világháborús méreteket öltött. A harc a választások idején tombolt istenigazában. Dizse lompos vidéki mondatai és a Türi Ujság városias jellegű vezércikkei hangos és fölösleges pukkanással ütköztek össze.

De békés időkben a nyúlós unalom légy-papírként tapadt a két lapra s maguk a szerkesztők és tulajdonosok is unták magukat.

— Ah — sóhajtott Dizse, aki nagyon szerette Krudy regényeit s alamuszi módon a szerző személyes barátságával dicsekedett, — holmi kis pezsdító esemény, ha csak valami csekélyke is akadna...

Jómagam tizenhét éves voltam akkor és büszke külső munkatársa a Túr és Vidékének. Friss és európai színvonalat, pezsgő vért csapoltam a korhadt lap meszesedő ereibe meglepően eredeti riportjaimmal, hogy csak egyet-kettőt említek: „Fényes kultúrest az ipartestület székházában”, „Pityi Pál képviselő látogatása a Berettyó-parti gátépítésnél”.

Büszke is voltam, mondhatom. Kilencedik nagy riportom, „Megnyílt a renovált Makk Hetes” című igazán nagyvárosi nivójú beszámolóim után már arról beszéltek a városban, hogy változás várható a Túr és Vidéke szerkesztőségében. Hogy esetleg Dizse... Szóval mindenki gondolhatja, hogy miről volt szó és mindenki megértheti izgatott napjaimat. A felröppent hír után talán négy napra ajtóstól rontott a házba a szenzáció. Rövid hír formájában látott napvilágot, sajnos, a Türi Ujságban.

„Tirpák pilóta a Napsugár cipőkenőcs-gyár kivilágított repülőgépevel szombaton ellátogat városunkba.”

A gyomrom reszketett az izgalomtól. Ha ezt most... Ha én... Szóval, ha közelébe

kerülhetnék a pilótának és egy nagy intervju lehetne... No, ez álomnak is vakmerő volt, majd egyszer, Pesten, ott lehet ilyesmit, de vidéken, ah, ostobaság, nem is szabad gondolni rá.

Aznap délben, a Makk Hetesben módomban volt Dizsének két pohár sört fizetni. Igen kedvesen és leereszkedően fogadta el, azzal a szeretetreméltó melankóliával, amely sajátja volt. Krudy-hősök után szabadon.

A sörözés végén huncut mosollyal húzott elő egy borítékot. Láttam a címkét és megdobbant a szívem. „Napsugár cipőpaszta”.

Dizse szája egészen kunkori volt, amikor mosolygott. Mindig szórakoztatott ez a furcsa grimász, de ma jóformán észre sem vettem. Száraz torokkal érdeklődtem.

— Valami érdekes ?

— Az.

— Szóval ?...

— Egy jegyet küldtek az éjszakai körrepülésre...

Dizse elnyúlt a jóhír élvezetében. Hunyori szemmel figyelt rám. A Makk Hetes asztalai a levegőben libegtek ebben a pillanatban és Dizse mint proféta, valahol fölöttük állott a levegőben, szakál helyett háromnapos borostáit simogatva. Nagynehezen megszólaltam.

— Szóval repülsz ?

Dizse fanyar arccal dobta asztalra a borítékot.

— Fenét — mondta savanyú hangon. — Én ? Majd a főnök... Az ilyesmit nem engedí ki a kezéből.

Elrohantam a nyomdába gratulálni.

— Hallom, hogy repülni latszik... Örvendek.

— Csak ne örvendjen olyan nagyon. Nem enged a feleségem... Tudja, a gyerekek és miegymás...

Egész sárga volt a rémülettől. Hiszen ezek félnek, gondoltam elégedetten. Hja, a riportervér... Ha az hiányzik... A főnök nekemszegezte a kérdést.

— Akar felrepülni vele ?

Hej, a keservit, most aztán belepottyantam. Ugy látszik, én is félek. Szórakozottan és kissé remegve csipegettem a lugas asztalán felejtett korai sárgadinnyét. Most már nem lehet visszatáncolni.

— Ha... Hogy repülök-e ? De még mennyire !

Hogy mit fog szólni anyám, az eszembe sem jutott. Mert szólt. A nagy vágyakozás után most már szívesen kapaszkodtam volna bele a szülői tilalomba, hosszú idő óta ez volt az első eset, hogy egyetértettem anyám parancsával. De sajnos, tudtam, fel kell repülnöm, lesz ami lesz, utánam az ökörlégő...

A gép delután megérkezett az ökörlégőre. A pilóta, mint cseppet sem rendhagyó pol-

gári lény feketézett a Makk Hetesben délután. Szerényen odasündörögtem az asztalához és bemutatkoztam. Kopasz ember volt Tirpák, acélfejű ember, kemény szürke szemekkel.

— Örülök — mondta, — örülök, hogy velem jössz ficskám.

— Fiacskám — gondoltam, — nahát így még nem vágtak pofon egy riportert. Elvégre... De aztán még a néma fejtegetések is belémrekedtek.

— Tudod-e gyerek, hogy az a másik firkász a Tíri Újságtól, nem mer feljönni velem?

— Micsoda boldogság... Szóval csak én... Hős riportert a felhők között... Talán még a pesti lapok is átveszik a cikkemet. Viháncoltam a gyönyörűségtől.

— Gyáva alak, — mondta Tirpák. — Nem is értem. No jó, rendben van, mindenki tudja, hogy öreg már ez a masina, évvégén kivonják a forgalomból, meg azt is tudják, hogy lezuhant már néhányszor az öreg Tirpák. De baja még sose történt...

— És az utasok?

— No, azok... Hát azokkal már történt egy és más. De erre nem lehet építeni.

A nyárfalevél kőszobor volt hozzám képest ebben a pillanatban.

— Haha — nevettem, — micsoda gyáva fráterek vannak a világon.

Tirpák helyeslőleg bólintott.

— Vannak.

— Hát akkor most megyek...

— Menj csak gyerek. Este nyolckor érted jövünk.

Hazamenekültem. Utközben megfordultak utánam a járőkelők és suttogtak. A mindenit, rendben van, meghalok, beleugrottam ebbe a kutyakomédiába, de remélem legalább, hogy nem Dizse írja meg a nekrológomat. Beszaladtam egy pillanatra a nyomdába, tisztelettel fogadtak és én fölényesen mosolyogtam. Kértem néhány lap kéziratpapírt. Félreültem a lugasban és megírtam a nekrológot. Mindig tudtam, hogy szeretem magamat, — de ennyire... Ezt nem gondoltam volna. Nagyon szép sorok voltak, remélem, „ciceróval” szedik. Átadtam a főnöknek a kéziratot.

— Halálom esetén felbontandó — mondtam könnyű, de hideglelős nevetéssel. A főnök megveregette a vállamat és mélyen a szemembe nézett. Búcsúzó pillantás volt, határozottan az, szép, hazug baráti szemforgatás. A pincér is elköszönt tőlem imént a Makkhét-ben és a suttogó emberek az uccán... ah, ostobaság. Nem szabad félni.

Nem. Ezért tehát megittam két deci konyakot, két duplaszilvát és részegen vártam az esti nyolcat. Autóval jöttem értem. Fekete zárt autó, rajta mint pimasz paradoxon, az ezüstbetűs felírás: Napsugár. Szavamra mondom, halottaskocsi jellege volt. Gyerünk, mondta a sofőr, de mellette nem volt hely, ott a keményfejű Tirpák ült, így hát bekerültem a kocsi sötét gyomrába. Kis résen hullott be a teherkocsiba a fény és glóriát vont megdicsőülésbe induló személyem köré.

A legelő-repülőtéren ért a legkínosabb meglepetés. Hét barátom talpig gyászban, kezét tördelve várt reám.

Mi ez? Izetlen tréfa? Vagy... Nem, ezek a fiúk szeretnek engem... Szóval ilyen komoly ez a dolog?

Nagyon komoly volt. Percek alatt begyújtották a motort és a vézna, sápadt-ezüstszínű szörnnyeteg hörgött, zihált, a hörgőhurutos motor rázta a csenevész szárnyakat, egyszóval megdöbbenő látvány volt. Leröpültek a kalapok a fejről, engem felgyömösöltek, elkábítottak, mit tudom még mit műveltek és végül — csak éreztem már, nem láttam, pedig nyitott ülés volt a pilóta előtt a gép súlypontjában — végül elindultunk. Drámai pillanat volt...

Kinyitottam a szemem. Hopplá! Isten veled szép világ. Nekimegyünk a legelőszéli nyírfasornak! De nagyot ránt a gép, akkorát, hogy a gyomrom gyorsan helyet változtat és máris a fák fölött vagyunk. Behúnytam a szemem és aztán hirtelen... Szóval mindent végigcsináltam, amit egy kezdő repülőutasnak illik végigcsinálni. Közben másfél év telt el. De lehet, hogy csak tíz perc. Uram Isten, repülni sötét éjszakában, egy rozoga gépen, nem mondom, még nappal, az más, de így...

Két fáklya közt földetértünk. Süketen kitámolyogtam a gépből. Sárga fáklyafény-nél lila arc apró zöldes árnyalatokkal, igazán kitűnő színhatás. Körülvett a bémész társaság. Ordítva üdvözöltem őket, azt hittem, mindenki süket. Isteni volt, kiabáltam.

Alig tértem magamhoz a rémült kábulatból és már is írtam a Makkhét terraszán a riportot.

„Csodálatos utazás a fényárban úszó Túr fölött. Munkatársunk eredeti riportja. A Napsugár az éjszakában”.

Egy pincérral átküldtem a cikket a főnökhöz.

Nyugtalan éjszakám volt. Két kis repülőgép jött el hozzám álmomban, de a légszavár helyén Tirpák feje sötétlett. Gúnyosan vigyorgott és rámnyujtotta a nyelvét.

— Hé, Kenedics — mondta másnap késő este a feledékeny főnök, — itt a repülőriport. Tegnap zsebreavágta a kéziratot s most előhalásztta.

Kenedics bácsi kicsit hülye volt. Kitergette a kéziratot, csodálkozva megcsóválta a fejét, aztán nekilátott a betűszedésnek.

Reggel benyomták az ajtómat alatt az illatos friss lapot. Remegve nyitottam ki. A második oldalon kövér címmel és alatta „ciceró szedés”-ben ez állt:

„Egy munkatárs fejféjára. A Tur és Vidéke remegő szívvel jelenti, hogy ifjú, tehetséges munkatársa, aki a tegnapi tragikus repülőút alkalmából...”

Még aznap elutaztam a déli gyorsal. A legnagyobb sebességgel, ahogy az egy vérbeli repülőhöz illik.

Divat és népművészet

Bármilyen hosszú és bármilyen kemény is volt a tél, immáron mégis csak véget ér egyszer. A szél még csípős és hideg, de a levegő már az erjedés fanyar illatával van tele, az újrakezdődés ígéretével. A hó lassan eltűnik, a kőd felszáll és kisüt a nap. Tavasz lesz újra.

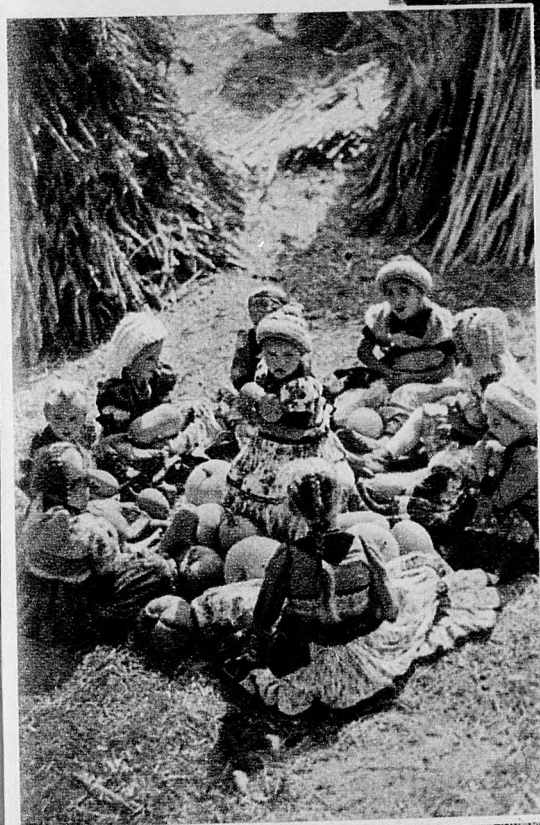
Tavasz lesz s kezdődik a nagy ünnepély, az élet ünnepe elől, mint évezredek óta. A fák kiszöndülnek, a virágok nyílnak s a nők színes leplekbe öltöznek, mintha mindez a pompa és ragyogás egyedül azt a célt szolgálná, hogy méltó keretbe foglalja a legújabb tavaszi divatruhakölteményeit, amelyekben harcba indulnak, ha nem is a világ, de a kiválasztott férfiszívek meghódítására. Amit ihletett tervezőművészek fantáziája formában, vonalakban és színekben csak megálmodhatott, amit az emberi tudás anyagban, a legnehezebb, pompázatos brokattól a legkönnyűbb, lehelletfinomságú tüllökig csak előállíthattott, amit a legügyesebb és legötletesebb szabászok és varrónők megalkotni képesek, azt mind felvonultatják az egyetlen cél, a győzelem szolgálatában.

Hosszú időn keresztül az újabb és újabb divat szabályait egy-két világegék diktálta szinte korlátlan hatalommal s a kultúr világ hölgyei San Franciscótól Tokióig és Skandináviától a Fokföldig egyaránt megelőzve siettek alkalmazkodni a divat előírásaihoz, legyenek azok bármilyen szeszélyesek, ellentmondók vagy következetlenek. Sőt. Némi cnyhe rosszmájúsággal azt is mondhatnánk, hogy annál jobban és annál hűségesebben. Így követték egymást a krinolin s a hasított szoknya, a térdig is alig érő ruhákat felváltották a földet seprő toilettek s a hölgyek lelkesen és azzal a szilárd meggyőződéssel öltötték magukra valamennyi ruhát, hogy igen, ez a legeslegújabb, ez a még soha nem látott szabászati csoda, ez bizonyosan hozzásegíti őket az élet legfőbb és egyetlen céljához és értelméhez, a diadalhoz...

Igy ment ez hosszú éveken keresztül, míg a nemzet öntudatra ébredés, amely az utolsó évtizedben Európa

Délibáb

legtöbb államában a köz- és magánélet minden megnyilvánulásában olyan örvendetes módon egyre inkább megnyilatkozott és megnyilatkozik, az egyes országok tervezőművészeit is arra készítette, hogy a ruházkodás terén is igyekezzenek a nemzeti jelleget kidomborítani. Hogy [csak magunkról beszéljünk, emlékezhetünk azokra a szebbnél-szebb, a legkülönbözőbb alkalmakkor viselhető ruhakölteményekre, melyeket a magyaros ruhabemutató alkalmából olyan ószinte elragadtatással csodálhatunk. Valóban, tervezőművészeink minden Isten-áldotta tehetségüket a magyaros ruha propagálásának szolgálatába állították s amit megalkottak, amit teremtettek, az minden kultúrnép becsületére válna és becsülésére érdemes. Szalónképekké lettek hát azok a csodálatosan dús és csapongó fantáziával megalkotott állat- és virágmotívumok, amelyek évszázada-

dok óta díszítik a matyók meg a Dunántúl szépségeinek színpompás ünnepi ruháit. A legesodálatosabb, igen magasfokú művészi izlésről tanuskodó kézimunkák ezek. Formáikban a nyugati kultúra nemes mértéktartása, színeikben Kelet minden ragyogása benne van. Nem is virágozhattak volna ki máshol, csak magyar földön, magyar talajból...

Azok a felvételek, melyeket bemutatunk, izelítőt adnak a népművészet remekeiből. Itt ez a három kislány, kiknek fehér ruháscáját a szívárvány minden színében pompázó virághímzések díszítik. Kezükből az ékes mézeskalács-szívekkel vagy azok az édes kis csöppségek, akik ünnepi öltözetben állják körül a rokkát, hogy első oktatást nyerjenek a szövés-fonás mesterségéből, vagy ez a díszbe öltözött fiatal lány dűshímzésű szoknyájával, kivarrt kötényével nem a legkedvesebb és legszebb propagálói-e a magyar népművészet remekeinek? S azok a bájos apróságok a betakarított termés körül, vasárnapi ruhácskáikban, nem olyan bájosak és szépek-e, mintha vitrin-dísznek készült babák volnának? Most, hogy divat lett felhasználni a népművészet motívumait, sok sikert kívánunk előre is az így készülő tavaszi ruhák viselőinek. P. T.

mozgató erőt, mely közös forrásból áradt az anyagi világba, mely lényegében azonos, csak kifejlődési nívójában van megszámlálhatatlan fokozata, változata.

Walt Disney ezt a nagyszerű gondolatot — mondhatnók úgy is: igazságot — a rajzolás művészetével szebbnél-szebb formákban adja. Nehéz lenne megmondani, mit bámulunk jobban, a rajzok kifejező erejét, vagy azt az óriási munkát, mely mozdulatlan vonalakból eleven történetet varázsolt. Hogyan? A rajzok tömegével. Egy-egy filmhez 10.000 — tízezer! — rajz szükséges. Aki ért a rajzolás művészetéhez, az teljes elismeréssel adózik az ilyen teljesítménynek. Technikai és művészi értelemben egyaránt.

A nagy hódító: Miki egér után egymásután tündek föl a legkülönbözőbb sztárok. Olyan egy sem akadt, kinek nem lett volna sex-appaeleje és nem szerzett volna magának hatalmas hódoló tömegeket. Némelyik olyan szerencsével rohant pályáján, hogy Miki egér rendíthetetlennek hitt pozícióját is meggingatta. A trükkfilmek Nagy Sándorai, Napoleonjai s Attilái mellett ma már se szeri, se száma az apróbb szerencsefiaknak. Egyéni ízlés dönti el, hogy ki melyiket tartja többre. Miki egér első vetélytársai a kunkoriarkú, nagyhangú, de gyáva három kis malac, zajos sikerrel vívta ki kedveltségét. A húsvéti tojásokat készítő ötletes nyúlbirodalom szintén tetszés-között vonult a világsikerért küzdők első soraiba. A bosszúálló szunyogok — az egy-csapásra népszerűvé vált elgörbült „ormányú” fia-szunyog — olyan derűtséget kelteve vonultak be a kedvencek közé, hogy sok beérkezett elődjüknek megremegett aggodalmában a szíve. A növény- és állatvilág alakjai mellett a mesevilág hősei is szóhoz jutottak. Hófehérke, Piroska és a farkas. Ali Baba és a negyven rabló, a hammerli patkányfogó, aztán az angolok híres karácsonyi embere, a keresztények Szent Miklósához hasonló valaki, ki a jó gyermekek megörvendeztetésére a játékok garmadáját hozza le a földre. Szarvasoktól vont szánkójának útja a Holdvilágtól megvilágított téli mennybolt útjain, igazi költemény.

100 PENGŐ NYUGDIJ

Teljes erőben lévő nyugdíjas csendőr, pénzügyőr, városi vagy állami tisztviselő, havi jövedelmét 200 pengőre növelheti. Nem ideiglenes, hanem hosszú évekre szóló foglalkozásról van szó. Érdeklődők küldjék be ajánlatukat kor, eddigi működés, családi állapot pontos megjelölésével „Keresztény vagyok” jellege alatt lapunk kiadóhivatalába (Budapest, VII, Dohány ucca 12 sz.)

Déliab

Emil Cohl papírból és ceruzából életrekellett homunculusa Walt Disney tenyészdéjében nagy bőséggel fiadzik évről-évre. Legújabb szülött a bűbajos Hófehérke és mesebeli társasága. Ők állnak a csúcsponton.

Hogy hova ívelődik fel ötletben, kivitelben és lelkekhez szóló gondolataival a rajzfilm, nem tudjuk megjósolni; de hogy útja nagy lendülettel és szerencsével emelkedik még mindig, azt minden újabb alkotáson látni.

Somiy Margit

VIDÁM SOROK

Lélekjelenlét

— Kérlek szépen, amit ez a Sasa csinál, az egyszerűen bámulatos. A multkor szemtanuja voltam, amikor autójával nekiment a kirakatnak és még csak egy szempillája sem rezdült meg.

— Olyan erősek az idegei?

— Dehogy. Hanem aznap véletlenül elfelejtette felragasztani a műszempilláját.

Levegőváltozás

Lányok beszélgetnek a jégen:

— A mult héten még Bandi udvarolt nekem, most pedig Pali csapja a szelet. Mit jelent ez, kérlek?

— Az orvosom levegőváltozást ajánlott.

— No és?

— Hiszen Bandi és Pali nekem csak levegő.

Mai férjjelöltek

Apa a kérőhöz:

— És el tudja tartani a leányomat?

— Ugy gondolom, havi négyszáz pengő éppen elég egy családi élet megalapozásához.

— Hát ha hozzávesszük a leányom fizetését, mely havi háromszázhusz pengő...

— Bocsánat, azt már beleszámítottam.

DYMI

Előfizetőinket okvetlen kérjük, ha a lakás-címük megváltozik, hogy ezt lapunk kiadóhivatalának (Bpest, VII, Dohány ucca 12) jelentsék be.

LÁZADÁS

IRTA: TOKAJI GYÖRGY

A mester leoltotta a lámpát, a ládára rácsapta a fedelét, ásitott egyet, kibújít a rolló alatt s nekivágott a Ligetnek. Fáradt volt és fázott. Feltúrte a gallérlját s a nyakát is mélyebbre süllyesztette, hogy a bajusza alig talált érvényesülési teret a kabát nyílásában. „A fene egye meg” — gondolta, ahogy ismét csak a régi ismert valcert hallotta füttyülni magától, amit évek óta napjában húszszor hall hivatalos idő alatt, minden előadás előtt. „Egyetlen unalmas dolog van a világon” — kapcsolta tovább gondolatait — „s az én vagyok”.

A láda a sötétben csak annyi fényt kapott a rolló nyílásaitól, hogy sarkai kivehetők voltak. Pántok tették komolyabbá a fedelét s adták azt a jelleget, hogy be van zárva. De az oldala hiányzott s ezt tudták a bábok is. A társulat egyetlen sarokba dobálva hevert s ahogy a rolló rázuhant a bejáratra, a gomolyag a láda sarkában ficánkolni kezdett. A Fél szemű Lovag lemászott a Király hasáról, karjait feszítette a zsinór, indulatosan rántott egyet rajtuk s az erőszakos mozdulattól felszakadt a varrás a köpenyén.

— Hát igen — kezdte — ez jutott nekünk. — És ti itt poshadtok, Király, Királykisasszony, Udvari Bolond, Huszár, Dajka. Fényes a mentéd Huszár, szakadtak a fodraid Királykisasszony, szenilis vagy öreg Király, hát igen, ez jutott nekünk.

— Rosszul megy neki, a mesternek... — hümmögte a Dajka s csakúgy megszokásból simított egyet a Királykisasszony fején.

— Persze, rosszul megy! És vajjon miért menne jobban? — lázított tovább a Fél szemű — ha én publikum volnék, én sem volnék publikum.

— Hisz oly szépet játsszunk — sóhajtott az Udvari Bolond.

— Hülye vagy, mint mindig. A Király napjában húszszor áldását adja, Huszár ugyanannyiszor feleségül veszi a Király leányát, én intrikálok és Dajka csak jóságos mindig. Hát mehet jobban? Idehallgassatok...

Lehalkította a hangját, már csak suttogott s a sarokból közelebb kúszott a társulat. Szavak jelentek meg a láda fenekén, világítottak ki a suttogásból, mint a láda sarkai a sötétből, a hallott szemek kigyulladtak, a Király kidüllesztette pocakját, a Bolond hisztérikusan rángatózott, a Dajkának kibújít a tudat-alattija.

— A kötél — suttogta a Fél szemű, — a kötél öl meg minket. A vállad szorítja, a lábad szorítja, a szíved szorítja. „Ó” mozgat bennünket, ahogy akarja. Nem akartok élni?

— Élni... — morogták rá, — azt is lehet? Fél szemű intett nekik, s azok még közelebb hajoltak.

*

„A fene egye meg” — gondolta a mester, ahogy a lemezt elindította, a régi valczerrel „Unalom, unalom”. Feje megjelent a színpad fölött.

— Hát lehet kérem, hölgyek-urak, itt látható az ország legnívósabb bábszínháza, előadásra kerül a „Bátország jutalma”. Énekes, táncos világrevü, több részben. A zene szól, a társulat várja önöket, lehet kérem, lehet...

A függöny szétrebbent s a Király ott ült a trónusán s illő szomorúsággal tudatta, hogy szépséges leánya eltűnt, aki pedig megtalálja, csudálatos jutalomban részesül.

— „Unalom-unalom” — mormogta közbe a mester, s gépiesen a színre rántotta a Fél szeműt. Az perdült egyet s a zsinór lecsúszott a mester ujjáról. A fél szemű ott térdelt a Király előtt, jóságos volt és nem intrikált. Az Udvari Bolond repült elő, a kötél leesett lábairól, a gitár kicsúszott kezéből, a Bolond ült a sarokban, arca komoly volt, nagyon komoly.

A Huszár messze, nagyon messze húzódtott a királykisasszonytól, — a Dajkához, s a Fél szemű mellett ott térdelt az eltűnt leányzó áldást esdekelve kettejükre.

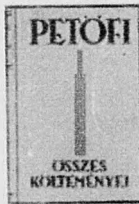
A mester ujjai még mozogtak, a színpad felett, zsinórok nélkül s szeme boldog volt, hogy szabadoknak érezte őket.

— Hölgyeim és uraim — kiáltotta. — Műsoron kívüli szám. Az emberek mások. Egészen mások! Nincs előadás, a pénztár visszafizeti a jegyek árát. Lehúzta a rollót s nekivágott a Ligetnek. Kabátját szétnyitotta, odafárta a szélnek. „Nem is olyan unalmas” — gondolta s egy új dalt füttyörészett, amelyet ma hallott először.

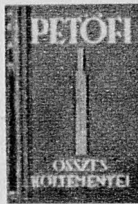
Minden kérdésben szakértő, ha Tolnai Világlexikonát áttanulmányozta.

Déliháb

Petőfi összes költeményei

Ára kartonkötésben
96 fillér

Ára díszes egész váz-
sonkötésben 1 pengő
90 fillér

Az összeg előzetes beküldése mellett bérmentve szállítjuk, utánvételt 75 fillérrel drágább. Megrendelhető Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12—14. sz. és minden könyvkereskedésben

KOMÉDIÁSOK

D. A. WHEELER

Marjorie Garfield, a Lyric színház kis színésznője egyedül indult haza előadás után. A csinos és fiatal színésznőkről elterjedt hírekkel szemben őt nem várta senki a kiskapunál. A Loane street sarkán kalandja akad. Meglepő és váratlan kaland.

A járda mellett éles csikorgással fékezett le egy autó. Olesó kis sportkocsi volt, de a kormánykerék mögül egy rokonszenves fiatalember mosolygott Marjoriára.

— Bocsánat — udvariasan megemelte gyűröttszélű kalapját. — Azt hiszem, kissé elkéstem. Nem szállna be a kocsimba.

Marjorie körülnézett. Az uccának ez a része meglehetősen néptelen volt. De húsz-huszonöt lépésnyi távolságban gázlámpa hullatta fényét egy „Bobby” szálas alakjára. Ha kiált, okvetlenül meghallja hangját. Ám nem kiáltott segítségért.

— Maga elvesztette az eszét, fiatalember. És tovább indult.

— Csak egy pillanat még. — A fiú hal-kan, röviden fölnevetett. — A nevem Sidney Hobson. Drámaíró vagyok és színikritikus. Miután drámáimat a kutya sem akarja elolvasni, kritikáimmal pedig valamennyi lap-tól kidobtak, személyesen adom elő mondani-valóimat. Ime: ma este végighallgattam a „Paradicsom leányá”-t. June Toller, a sztár öreg és tehetségtelen. Akik körülötte mozognak mindannyian reumaság. Egvedül maga volt üdítő, szép, fiatal és ami ugyancsak fontos, tehetséges a darabban. Bizony.

Marjorie elnevette magát.

— No, ha ezt June Toller hallaná.

— Fülébe jut rövidesen. Megírom neki levélben.

— Ugyáltszik, maga mégis bolond.

Most már jóban voltak. Illik vagy nem illik, Marjorie beszállt a fiú kocsjába. Mire megálltak a Wyndham-streeti kis művész-kocsmá elött, már alaposan elmondták véleményüket egymásnak az egész komédiás világról. Marjorienak határozottan megtetszett a fiú, aki őszintén feltárta előtte élete nagy keservét. Őt ragyogó darabja van asztalfiókjában. Bármelyik felülmúlja a mai divatos szerzők ostobaságait. De az igazgatók kézbe sem veszik a remekműveket.

Sonkát ettek tojással. Utána sajtót. Egy kis üveg kitűnő bor is volt az asztalon.

— Nemrég hozzájutottam az örökségemhez. Nem volt sok. Néhány száz font csupán. Akkor vettem ezt a kocsit — mesélte a fiú. — Tudja, ha a kormánykerék mellett ülök, egészen más ember leszek belőlem. Bátor leszek, öleletes, energikus. Csak a kocsiból mertem magát is megszólítani.

— Gyáva.

— Nem — védekezett a fiú, — az autó önbizalmat ad. Eltűnteti a félszégemet. Gyáva nem voltam soha, csak félszeg. De mióta autóm van...

Azóta úgy érzi, hogy mégis elcsípi egyszer a szerencsét.

Kék szeme volt a fiúnak. És kicsi, fekete bajusza.

— Figyeljen rám, hős fiatalember — mondta Marjorie. — Kissé távolabb ülve is figyelhet. Mit tagadjam, jól esett a kritika, amit megismerkedésünkkor magától kaptam. Most meghálálom. A színházalám azt hallottam, hogy már nem sokáig leszünk műsoron. Leveszik a színlapról ezt az elátkozott darabot. Új darabjuk azonban még nincs. Lámpával kutatnak egy épkezláb vígjáték után. Az igazgató ma este pénzemberével együtt a Piccadilly-étteremben vacsoráznak. Most rögtön odamegyünk. Maga elmeséli egyik darabját. És ha tényleg olyan kitűnő...

— Az igazgató elájul.

— Akkor holnap már alá is írhatja a szerződést.

A fiút előntötte a láng. Fizetett. — Drágám — mondotta csaknem mámorosan. — Ha a darabomat elfogadják, a főszerep magáé lesz. Ehhez ragaszkodom.

— Jó, jó — nevetett Marjorie. — Most gyere, siessünk.

— Kocsival néhány perc az út.

A kocsmá kijáratánál meghökkenve bámultak az üres uccára.

A kocsinak hült helye volt. Ellopták. A férfi egyik darabig szélütötten állt. Aztán legyintett.

— Gyere vissza. Telefonálok a rendőrségre. Talán néhány nap múlva rábukkanak erre a tragacsra. Mindegy. Most már úgysem megyek el az igazgatóhoz.

Marjorie szeme kerekre nyílt.

— Miért nem? Taxival még odaérünk.

— Hiába — legyintett a fiú. — Nem lesz szerencsém. Vagy az igazgató nem lesz ott, vagy a darabom nem tetszik. Pechem van. Marjorie. A kocsim nélkül nem indulok útnak.

És visszafordult csüggedten a kocsmá felé.

Két testvért keresünk,

de lehet két jó barát is, egy olyan cikk terjesztésére, amelyre előzőleg betanítjuk, fix és külön javadalmazással. Az elfoglalandó munka nincsen idénynek alávetve és hosszú évekre szól. Mindenki, akit e célból felkeres, örömmel fogadják, mert igazi jótétemény, amit ajánl. Ajánlatokat e lap kiadó-hivatala (Budapest, VII, Dohány u. 12.) továbbítja „Jó egészség” jellege alatt.

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben válaszokat nem adhatunk, még abban az esetben sem, ha válaszbélyeges bérleket kapunk.

Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Nóra. (4.) A Nemzeti Zenedébe kellene a kisleánykát beírni. Ott azt is megmondanák, hogy a kisleány valóban olyan tehetséges-e, mint amilyennek az ismerősök — bizonyára joggal — állítják.

Fitunka. (2.) Ha ez az ismeretség a társadalmi formák között történik, akkor bizonyára csak előnyére válhatik Magának. Viszont ha bármi oknál fogva nem találja érdemesnek az illető udvarlását, könnyen megtalálhatja a módját, hogy annak véget vessen.

Modern szerelem. (6.) Novellákkal hosszú időre elvagyunk látva. Egyébként a novella elég kedves, de még nem üti meg a közölhetőség mértékét.

Boldogulni. (8.) Szülői beleegyezés nélkül nem lehet. Okvetlen meg kellene értetni a dolgot szüleivel. Bizonyára ők mégis csak beleegyezésüket adják.

N. Gyula. (8.) Természetesen be kellene iratkozni valamelyik színiiskolába. (A Színiiskolában ma már filmet is tanítanak.) Már mint színiiskolai növendéknek alkalma lesz statisztálni. Később kis szerepet is kaphat. Ha nagyon jó megjelenése van és jó filmarca, akkor esetleg boldogulhat, mint filmszínész is.

H. T. Nagy ucca. (10.) Csak zsíros szappant használjon. Vizzel ne mosakodjék.

T. István. (12.) 1. Szívesen veszünk minden észrevételt és igyekszünk az előfizetők óhaját teljesíteni. Egyébként a „Délbáb” első sorban színházi-, film- és rádiótárgyú képeket közöl, az Ön által érintett témakörből képeket a „Tolnai Világlapja” és az „Ünnep” van hivatva elsősorban közreadni. 2. Sz. Z. akadémiát végzett és az iskola elvégzése után szerződtette a Nemzeti Színház.

Elmulás. (14.) Két kis vers után még igazán nem lehet végleges ítéletet mondani valaki tehetségéről. A verseket különben igen kedveseknek találjuk.

Jóska, Félégyháza. (16.) Tizennyolc évet betöltött életkor szükséges, szülői beleegyezés, legalább négy középiskolai végzettség és erkölcsi bizonyítvány. Ezekkel az okmányokkal felszerelve jelentkezhetik augusztusban. Az Akadémián (Rákóczi út 21.), ahol négyéves a tanfolyam, vagy az Egyesületi iskolában (Dohány u. 20.), ahol a tanfolyam 3 éves. Az Akadémián évi 120 pengő a tandíj, amit két részletben kell befizetni. Az Egyesületi iskolában 200 pengő a tandíj. Még van körülbelül 100—150 pengő kiadás az iskolában, beiratási és más díjak.

Sz. Alice. (18.) A Színművészeti Kamarához kellene fordulni, ott nyilvántartják a szerződéseket.

A vihar stb. (20.) Egyelőre ezek a versek,

ha elég ügyesek is, még nem ütik meg a közölhetőség mértékét.

Az élet stb. (22.) Levélben nincs módunk válaszolni, mint ahogy azt e rovat elején jelezzük. A verseket legnagyobb sajnálatunkra nem közölhetjük. Még fejlődnie kell abban, hogy közölhető alkosson, bár elismerjük, hogy a versekben, különösen a témákban tehetséget látunk.

Rajongó (3.) és Rajongó (4.) (24.) 1. J. P. Kékgolyó ucca 10. Évek óta filmezik igen nagy sikerrel. A felesége nem színésznő. Bizonyára ad autogrammot, ha megkéri. 2. Sz. A Nemzeti Színházhoz címezze a levelet. Valóban menyasszony. A vőlegénye nem színész. Nyilván ad autogrammot.

Érdeklődő. (34.) I. P. 39 éves. Néhány éve van a Nemzetinél. Nős.

A. Sári. (28.) A vers tehetségre valló, de még nem közölhető.

A. F., Kassa. (30.) A korpásodást megszüntetheti a következő eljárással: Esténként mossa meg a haját langyos sóborszesszel, majd kösse be vékony kendővel. Reggel aztán jól kefélje át a haját. Nem árt, ha hetenként a hajmosóvízbe néhány csepp szalmiákot tesz.

T. J. (32.) Bármelyik orvosi műszerész-üzletben vásárolhat ilyen tolókoocsit. De bizonyára van kezelőorvosa, leghelyesebb volna tehát, ha az illető orvos rendelné meg az ön nevében innen a fővárosból.

Tanácsstalan. (34.) 1. Szőkítés helyett legjobban volna végleg eltávolítani. De természetesen csak megbízható kozmetikus végezheti. 2. Ugyancsak villannyal távolítható el. 3. Költséges dolog, de a citromos bedörzsölés ugyanazt a szolgálatot teszi. 4. Reggel és este néhány perces tornagyakorlat mindenképpen hasznos. 5. Masszázzsal eltüntetheti a ráncokat.

Harangvirág. (34.) H. A. Naphegy ucca 21 alatt lakik. 2. Más a tervező és más a festő. A tervező skiccei alapján festik meg a díszleteket.

Kata. (36.) Mind a három kérdéssel tulajdonképpen legjobb volna orvoshoz fordulni. 1. Próbálja meg a percenként váltott hideg és meleg borogatást. 2. Bizonyára zsíros az arcbőre. Az erős fűszerezett és hagymás ételeket, a túlzásos térszákat mindenesetre kerülje. 3. Otthoni kísérletezéssel csak ronthat a dolgon.

O. V. (42.) A jelzett szappan nem ártalmas. A többi ügyekben kozmetikushoz kell fordulni.

Előfizetési árak:

1/4 évre 1 pengő 80 fillér, 1/2 évre 3 pengő 60 fillér

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS

Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
14—23—39 és 14—23—50

TÖBB MINT 2000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉSEL KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSZSZEGET. A lapok terjedelmének hatósági korlátozása folytán, az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát, helyszüke miatt nem közölhetjük.

Divat

Fehér file-
kalap tarka
pávatollal

Délutáni ruha
mintás trikó-
szövetből, elől-
gombolós blúz
és dúsan hű-
zött, földigérő
szoknya. Sima
szabású ujjak

Divatos tavaszi kosztüm
galamszürke szövetből, fe-
hér zsorzettblúzzal. A gom-
bolást esontkarikákba fűzött
szövetesik helyettesíti

Fiatalos sportszerű kosztüm:
berakott sötétkék selyemalj és
világoskék gyapjúmellény, a
szoknya anyagából szegélyezve
(Dorvinye és Press felvételek)

g a
lunk
je-
akra
ban,
rjük,
te-

P.
igen
Bi-
Sz.
elet.
szí-

éve

, de

zün-
ként
szel,
ggel
he-
szal-

ész-
bi-
rolna
z ön

leg-
észe-
heti.
3.
sülés
l és
nden-
eti a

a 21
estő.
disz-

tulaj-
ni. 1.
g és
arc-
éte-
e ke-
mthat

lmas.
for-

fillér

I
RT.

mai:

DDIG
ÖSZ-
ról a

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki. Megfejtést határidő március 14. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés.

DÉLIBÁB 10 SZ.

1	2	3	4	5	6	7	8		9	10	11	12
13										14		
15								16			17	
18								19				
20					21		22				23	
24				25			26			27		28
29		30				31			32		33	
34					35		36			37		38
					39			40			41	
42	43			44					45			46
	47											

Vízszintes sorok: 1. Pithagorász szerint a központi tűz körül keringő égítetek hangja. 13. Tiszta, színtelen és íztelen enyv. 14. — mozog. 15. A négy Nagy Szunda sziget közül a legkeletibb, holland gyarmat. 17. Viszsa: abesszin főnőki cím. 18. Enni ad. 19. A 19. függőleges ismert regénye. 20. Buzdító szó. 21. Ökör lesz belőle (névelővel). 23. Minket — németül. 24. Dátumrag. 25. ... Bence, Nyíró-regény. 26.

Vissza: a cukor. 28. Német névmás (mássalhangzó — kiejtve). 29. A növény testének szilárdítására szolgáló vastag sejt. 32. Szándékolás. 34. Vasmegegyei kisközség a sárvári járásban. 37. Két azonos értelmű helyhatározó szó. 39. Diszit. 41. A leghíresebb magyar futballkapus volt. 42. Mértani vonal. 46. ... mars! 47. Gimnazista.

Függőleges sorok: 1. Színpadi vagy filmszövegek könyv. 2. Kártyajátéknál a pénzt helyettesítik. 3. Két részre osztott. 4. Legbecsesebb kincsünk. 5. Fogva van. 6. Keresztülhullajt. 7. Nagyságjelző. 8. Zene mássalhangzó. 9. Mutatószó. 10. Izsák első fia, az edomiták ősatya. 11.

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 13, 15, 17 függőleges 1, 2 és 12

Johanna — franciául. 12. A budapesti Nemzeti Színház volt tagja (1832—1914), több tanulmányt írt a színészetéről. 16. Pára, gőz — németül (ékezetfelelleg). 19. Francia regényíró, orosz tárgyú regényeket írt. 21. Névelő. 22. Erősítő szó. 25. Putri belseje. 27. Érzékel. 30. Takarítási házieszköz. 31. Vissza: magyar író és politikus, a Petőfi Társaság elnöke volt. 33. A pucérjós. 35. Ramsli — műszó. 36. 1800 m magas svájci hegy, siklóvasúttal és menedékházzal. 38. Szöveg nélküli énekhang. 40. Ékezettel: kisközség a zirci járásban. 43. Több e. 44. Félénk erdei vad. 45. Sajátkezűleg.

Payper.

A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Vajh, ki ő és merre van hazája. 12. Aláírni. 13. Hódie. 14. Rakni. 15. Szol. 17. T. V. 18. Gritti. 20. Kripta. 22. Am. 23. Aida. 25. Tölen. 26. Mír. 28. Li. 30. Rh. 31. Arabus. 34. Cceh (hece). 37. Robosztus. 39. Usz. 40. Az. 41. Tnel (lent). 42. Orr. 44. Iran. 45. A karaj.

Függőleges sorok: 1. Varga, maradj a kaptafánál. 2. Alarmíroz. 3. Jáki. 4. Hinta. 5. Kritikus nap. 6. In. 7. Ó is. 8. Short. 9. Molière. 10. Ed (de). 11. Ritter. 16. Zk. 19. Id. 21. Pl. 24. Al.

27. Rab. 29. Ieu. 32. Botra. 33. Szent. 35. Csoká. 36. Hurrá. 38. Tl. 43. Ran. 44. Ik. 45. Af (fa). 46. Al.

Jutalmazott megfejtők névsora

Helyszűke miatt csak a jutalmazottak nevét és a helységnevét kezdőbetűit közöljük. A múlt számban közölt rejtvény megfejtői közül Borla Imre, Sz., Diósi Károlyné, Bp., Sooky Ferenc, K., Tobiás Imréné, Bp., Herczeg István, D., Aberle Józsefné, K., Pituk Jenő, Sz., Schalkház Lipótné, K., Vidovich Ödön, P., Sárai Károly, D. könyvjutalomban részesültek.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. mélynyomása, Budapest
Nyomatott a nyomdászat 500-ik évében